

எமக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை அறிந்திட பிரதிநிதிகளை அனுப்புக! மனித உரிமைத் திருநாளில் நிறைவேறிய தீர்மானம்!

ஐ. நா. சபையின் மனித அடிப்படை உரிமை சாசனத்தில் கையெழுத்திட்ட நாடாண் இலங்கை அந்த சாசன விதிகள் அனைத்துக்கும் முழுக்க முழுக்க முரணான முறையில், இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழ் தேசிய இனத்தை அடிமைப் படுத்தி அழித்தொழிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஐ. நா. அடிப்படை மனித உரிமைப் பிரகடனத்துக்கு முரணான வகையில் இலங்கைத் தமிழினத்துக்கு இழைக்கப்படுகின்ற இந்த அநீதிகளை நேரில் விசாரித்தறிய ஐ. நா. சபை, தனது பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு குழுவை இங்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும்.

வத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் கொழும்பு ஆய்வுக் கழகத்தினரால் நடத்தப்பட்ட மனித அடிப்படை உரிமைப் பிரகடனத்தின் வெள்ளி விழா நினைவுக் கூட்டத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தீர்மானத்தில், இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு அரசு இழைத்து வரும் பல்வேறு அநீதிகளும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளதுடன், மனித அடிப்படை உரிமை பிரகடனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விதிகளை, இலங்கை அரசு முற்றாக மீறிவிட்டதென்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது.

உடுவில் பா. உ. திரு. வி. தர்மலிங்கம் அவர்களினால் இந்தப் பிரேரணை முன்மொழியப்பட்டு, சபையோரால் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

— இவ்வாறு ஐ. நா. சபையை கேட்டுக் கொள்ளும் தீர்மானம் ஒன்று வெள்ள

சூதந்தமிழர்

SUTANTIRAN

தொலைபேசி: 23411 விலை சதம் 25

வள்ளுவர் ஆண்டு 2004, மார்ச்சு 1 உ (16-12-73) குடியிறு ஜூல்கம்: ஆகிர் 20—புத்தகம் 27 இதழ் 16

தமிழ் மக்களே! மாநாடு சிறப்புற உதவுவீர்!

தனிநாயக அடிகள் வேண்டுகோள்!

திருவரும் சனவரித் திங்கள் 3ம் நாளிலிருந்து 9ம் நாள் வரை, ஈழத்தமிழகத்தின் தலைநகரம் யாழ்நகரில் நடைபெறவுள்ள நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு சிறப்புற அமைந்திட தமிழ் மக்கள் உதவியும் போதிய ஒத்துழைப்பும் அளிக்கவேண்

டுமெனபேரறிஞர் வண. தனிநாயக அடிகள் வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்துள்ளார். அடிகள், அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவர்களில் முதன்மையானவர் என்பது தெரிந்ததே. (7-ம் பக்கம் பார்க்க)

கச்சதீவில் பெற்றோல்!

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே பிரச்சினைக்குரியதாக இருந்து வரும் கச்சதீவில் பெற்றோல் இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதாக தேசிய அரசு பேரவையில் ஓர் உதவி அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார். இந்த தச்சதீவியை இந்திய வானொலி முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒலிபரப்பியது குறிப்பிடத்தக்கது. கச்சதீவு தமிழ் நாட்டுக்கே சொந்தமானது என்று தமிழக சட்டசபையில் கருணாநிதி தெரிவித்துள்ளார்.

செல்வா காவில் வீழ்ந்து வணங்கினார் கே. சி. ரெட்டி!

இலங்கை வந்திருந்த தென்னாப்பிரிக்க தமிழ்ப் பிரமுகர் திரு. சின்னச் சாமி கோவிந்தசாமி செட்டிக்கு அனைத்துலங்கை இந்திய இளைஞர் பேரவை யினர் 7-12-73ல் கொழும்பு விவேகானந்த சபையில் ஓர் பாராட்டு விழாவை திரு. சி. திருச்செல்வம் கிழ. சி. தலைமையில் நடத்தினர். இந்த விழாவில் கோப்பாய் பா. உ. திரு. சி. கதிரவேற் பிள்ளையும் கலந்து கொண்டு பேசினார்.

ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை இந்த விழாவில் பிரச்சனையாயிருந்த பெரியவர் தந்தை செல்வா அவர்கள் விழா முடிந்ததும் திரு. செட்டியை தாமாகவே சென்று பாராட்டினார்.

அப்போது யாரும் எதிர்பாராத விதமாக 73 வயது நிறைந்த திரு. செட்டி அவர்கள், திடீரென தந்தை செல்வா அவர்களின் கால்களில் சாண்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கி ஈழத் தமிழர் தலைவருக்கு, தமது மரியாதையைத் தெரிவித்துக்கொண்டார். இந்த திகழ்ச்சி பார்த்தோர் உள்ளங்களைப் புல்லரிக்கச் செய்வதாயமைந்திருந்தது.

அட்டோனி ஜெனரல் கைவிரித்த பின்னும் காசி ஆனந்தனுக்கு சிறை ஏன்? பொலிசாரின் அறிக்கைக்கு அமிர்தலிங்கம் பதில்!

*காசி ஆனந்தன் மீது எதுவித வழக்கும் தொடர முடியாது என்று அட்டோனி ஜெனரல் திணைக்களத்தினர் பொலிஸ் மா அதிபருக்கு தெரிவித்து விட்டபின்னும், அவர் இன்னும் விடுதலை செய்யப்படாமல் வெலிக்கடைச் சிறைச் சாலை யிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதே போல ஆனந்த விநாயகம் மீதும் வழக்கு எதுவும் போடுவதற்கு வகையற்ற நிலையில் அவரும் வெலிக்கடையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்த உண்மைகளை நான் திட்டவாட்டமாக மீண்டும் கூறுகிறேன்—

—இவ்வாறு தமிழரசுக் கட்சித் தலைவரும், தமிழர் கூட்டணி செயலாளர் நாயகமுமான நாவலர் அ. அமிர்தலிங்கம் விடுத்துள்ள அறிக்கையொன்றில் கூறுகிறார். அட்டோனி ஜெனரல் வழக்கு ஏதும் போட முடியாது என்று கைவிரித்து விட்ட பின்னும் தமிழ் இளைஞர்களை விடுதலை செய்

யாமல் தடுப்புச் சிறையில் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதாக தமிழர் கூட்டணியினர் கூறிவருவது ஆதாரமற்றதும், விஷமத்தனமானதுமாகும் என்று பொலிஸ் பகுதியினர் அண்மையில் 'டெயிலி மிர்' பத்திரிகைக்கு அளித்திருந்த ஒரு பேட்டியை அடுத்து, இந்த அறிக்கையை திரு. அமிர்தலிங்கம் விடுத்துள்ளார்.

அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் அறிக்கை வருமாறு:— தடுப்புச் சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள சில தமிழ் இளைஞர்களைப் பொறுத்த

வரை அவர்கள் மீது வழக்குத் தாக்கல் செய்வதற்கு எவ்வித வாய்ப்பும் கிடையாது என்று அட்டோனி ஜெனரல் திணைக்களம் அறிவித்திருந்ததென்பதைத் திட்டவாட்டமாக என்னால் கூற முடியும்.

உதாரணமாக, 1972ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் கைது செய்யப்பட்ட மட்டக்களப் பைச் சேர்ந்த காசி ஆனந்தன் மீது எவ்வித வழக்கையும் தாக்கல் செய்யும் வாய்ப்பு இல்லை என்று அட்டோனி ஜெனரல் திணைக்களம் பொலிஸ் மா அதிபருக்கு அறிவித்த பின்னும்

— இன்னும் அவர் விடுதலை செய்யப்படவில்லை; வெலிக்கடைச் சிறையிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

1972ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் கைது செய்யப்பட்ட ஆனந்த விநாயகம் மீதும், வழக்கு ஏதும் போட முடியாத நிலையிலும் தொடர்ந்து அவரும் வெலிக்கடைச் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

1973 மார்ச் மாதத்துக்கு முன் யாழ் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்ட ஒரு குழுவினரை, யாழ் மாஜிஸ்திரேட்டில் (7-ம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் இந்திய அரசு தலையிடக் கோரிக்கை!

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நீதி பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக இந்திய அரசு, அவர்களது பிரச்சினையில் தலையிட்டு இலங்கை அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த உடனடியாக முன்வரவேண்டும் என்று தமிழ் நாடு சிந்தனையாளர் மன்றம் இந்திய பிரதமரிடம் கோரிக்கை விடுத்துள்ளது.

இத்தீர்மானத்தின் பிரதி யொன்றை சென்னையிலுள்ள இலங்கை துணைத் தூதுவருக்கும் அது அனுப்பியுள்ளது.

அது பற்றிய விபரம் வருமாறு:— சமுதாய சிந்தனையாளர் மன்றத்தினர் 14-ம் தேதி நடத்திய கூட்டத்தில், இலங்கை தமிழர் பிரச்சினை பற்றி

றிய விவாதம் நடந்தது. கூட்டத்தின் முடிவில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

“நமது சகோதர இலங்கைத் தமிழர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக நடத்தும் போராட்டம் நியாயமென்று சமுதாய சிந்தனையாளர் மன்றம் கருதுகிறது. தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேற, அவர்கள் நடத்தும் போராட்டம் வெற்றி பெற, மன்றம் தன் ஆதரவைத் தருகிறது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்க மறுத்து அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதிலும் தயக்கத்தைக் காட்டும் இலங்கை அரசு (7-ம் பக்கம் பார்க்க).

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் டிசம்பர் 18ல் களத்தில் குதிக்கிறார்கள்!

இலங்கை அரிசி ஒரு கொடுதும் மேலதிக அரிசி ஒருகொத்துமாக இரண்டு கொத்து அரிசி பங்கீட்டுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். சினி, மா, பான் போன்ற வற்றின் விலையை அக்டோபர் முதல் திகதிக்கு முன்பிருந்த நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

ஃ உணவு உற்பத்திக் கென தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு தோட்டத்துக்குள்ளேயோ வெளியிலேயோ நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும். (7-ம் பக்கம் பார்க்க)

அது பற்றிய விபரம் வருமாறு:— சமுதாய சிந்தனையாளர் மன்றத்தினர் 14-ம் தேதி நடத்திய கூட்டத்தில், இலங்கை தமிழர் பிரச்சினை பற்றி

தமிழர்களின் வரலாற்றிலே 'பொற்காலம்' என்ற ஒன்று இருந்ததா? என்ற கேள்வியை வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களிடம் கேட்டால், 'இல்லை' என்ற பதில்தான் வருகும். என்றாலும் எம் மிடையேயுள்ள சமய அறிஞர்களும், இலக்கிய அறிஞர்களும் எங்கள் முன்னோரின் வாழ்க்கை முறை, சிந்தனை வளம், சாதனைச் சிறப்பு முதலியவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, 'பொற்காலம்' எனச் சில காலகட்டங்களை வரிணிப்பதுண்டு. சங்க காலத்தைப் பொற்காலம் என்பாரும், சோழர் காலத்தைப் பொற்காலம் என்பாரும், நாயன்மார்காலத்தைப் பொற்காலம் என்பாரும் உள்ளன. காலவரையறை எதுவுமின்றிப் பழைய காலத்தைப் பொதுப்படையாக, 'பொற்காலம்' என்பாருமுண்டு.

வரலாற்றின் அடிப்படையில், 'இல்லாத' ஒன்றை 'இருப்பதாகச்' சொல்வதின் காரணம் என்ன?

பழமைப் பற்று, சுய திருப்தி, முன்னேற்ற வெறுப்பு அல்லது மறுப்பு—என்று கூறலாமா?

இனவெறி அல்லது மொழி வெறி என்று கூறலாமா?

'முதற் குரங்கும் தமிழ்க் குரங்குதான்' எனப் புதுமைப்பித்தன் நையாண்டி செய்தாரே. அந்த 'முதற் குரங்கு' மனப் போக்கு என்று கூறலாமா?

நிச்சயமாகச் சொல்வேன், இவை எதுவுமே காரணமல்ல.

அப்படியானால், உண்மையான காரணத்தான் என்ன?

பொற்காலம் ஒன்றைப் புதிதாகச் சமைக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தான் உண்மையான காரணம்.

இப்போதைய சமுதாயத்தின் குறைபாடுகள், கொடுமைகள், இழிவுகள், ஏற்றந் தாழ்வுகள், போட்டிகள், பொறுமைகள், பூசல்கள், பொய்மைகள், எல்லாம் நீங்கி, ஒரு புதுமையான—பொதுமையான—புனிதகான—பொன்னான சமுதாயம், பாரதி சொன்ன 'ஒப்பிவாத சமுதாயம்' ஏற்படவேண்டும் என விழைவோர், தமது மனப் படத்தின் பிரதிபிம்பமாக, தாம் காணும் கனவின் விளக்கமாக, தமது இலக்கியச் சிந்தனைகளின், தாய வடிவமாக, நவயுகத்தின் ஒரு 'மாதிரி'யாகப் பழைய 'பொற்கால'த்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பொற்காலம் என்பது ஒரு கலங்கரை விளக்கம்; விளக்கப்படம்; கருத்துக் கருவி.

'பொற்காலம்' பற்றிய என் கருத்தை விளக்கத்தை இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு, சுழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் 'பொற்காலம்' பற்றிய பிரச்சினைக்கு வருகின்றேன். (முதலில் நான் குறிப்பிட்ட 'பொற்காலம்' என்பதற்கும், இனி நான் குறிப்பிட்டவுள்ள 'பொற்காலம்' என்பதற்கும் கருத்து ஒன்றாக இருந்தாலும், நோக்கத்தில் வேறுபாடுண்டு என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்வோம்).

'சுழம் தந்த கேசரி' என்ற ஒரு நூலை இரகசியமணி கனக செந்திரநாதன் 1968ல் எழுதி வெளியிட்டார். 'சுழகேசரி' என்பது நா. பொன்னையா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் அது. ...28 வருடங்கள் சுழகேசரி பெருமையோடு வாழ்ந்து சுழகேசரிக் காலம் என்றும் பொற்காலத்தை நிறுவியுள்ளது. ஏன் சுழகேசரியின் இலக்கியப் பணியைப் புகழ்ந்து எழுதியிருக்கிறார் இரகசியமணி? சும்மா, எழுந்த மானத்தில் 'பொற்காலம்' என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். தொடர்ந்து எட்டுப் பக்கம்

கனக, செந்திரநாதன்— கைலாசபதி— 'பொற்காலம்'

களில், விரிவாக சுழகேசரியின் இலக்கியச் சேவையை விளக்கியிருக்கிறார். எழுத்தாளர்களின் விபரங்கள், நூல் மதிப்புகள், இலக்கியச் சர்ச்சைபோன்றவற்றின் விபரங்கள், நினைவில் நிற்கும் சிறுகதைகள்—போன்ற பல விஷயங்களை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அந்த நூல் முழுவதையும் அல்லது அதிலுள்ள 'முன்னுரை' என்ற கட்டுரையை மட்டுமாவது வாசிப்பவர்கள், இரகசியமணி பொற்காலம் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கும் எதையும் காணமாட்டார்கள்.

ஆனால், பிரபல 'விமர்சகர்' கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களுக்கு இரகசியமணியின் இந்த வர்ணனை, பிடிக்கவில்லை. பிடிக்காதது மட்டுமில்லை, அவருடைய ஆத்திரத்தையும் அதுகிளறி விட்டது!

இந்த இடத்தில், 'பொற்காலம்' பற்றிக் கலாநிதி அவர்களின் கொள்கை என்ன என்பதை நான் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். பொதுவாக, எந்த விஷயத்திலும், சிறப்பாக தமிழர், தமிழ் மொழி விஷயத்திற்கு பொற்காலம் என்ற வர்ணனையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர் கைலாசபதி.

'பொற்காலம்' காணும் மனோபாவமே, அடிப்படையில் பழமை போற்றும் பண்பாகும். தம்முடன் அல்லது தமக்கு முன்னதாகவே சிறப்பு அனைத்தும் முடிந்து விட்டது என்ற எண்ணம் முற்போக்கின் மறுதலையாகும். என்று கூறுகிறார் கைலாசபதி. (சுழத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி: இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் தமிழ் இலக்கிய விழா மலர்: 1969)

'பொற்காலமும் புதுயுகமும்' என்ற கட்டுரையிலும் (ஒப்பியல் இலக்கியம், பக்: 122-155) தன்னுடைய இந்தக் கருத்தையே விரித்து எழுதியிருக்கிறார் அவர். பொற்காலத்தைப் போற்றிப் பவர்கள் கலாநிதியின் கண்டனத்திற்கும் ஆளாகியிருக்கின்றனர்.

இப்படியான ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருப்பதற்குக் கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் உண்டு என்பதை நான் மறுக்கமாட்டேன்; எவருமே மறுக்கமாட்டார்கள்.

கலாநிதி கைலாசபதி, இலக்கியத்தைப் பொறுத்த தவறையில் உணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடாதவர்; தான் அறிவு பூர்வமாக, விஞ்ஞான ரீதியாக விமர்சனம் செய்வதாகச் சொல்லிக்கொள்பவர்.

இப்படியான ஒரு விமர்சகர், இரகசியமணியின் 'சுழகேசரி' என்னும் பொற்காலம்' பற்றிக் கூறுவதற்கு, என்ன சொல்லியிருக்க வேண்டும்?

'ஒரு வித மயக்க உணர்வு காரணமாகவோ அல்லது 'சுழகேசரி'யிலும் நா. பொன்னையாவின் கொண்டுள்ள அபிமானம் காரணமாகவோ தான் கனக, செந்திரநாதன் அப்படி குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கூற்று உண்மையின் அடிப்படையில் எழுந்ததன்று' என்ற மாதிரிச் சொல்லியிருந்தால், கலாநிதியின் இலக்கியத்தின் கைகளை எதிர்ப்பவர்கள் கூட, அவருடைய இலக்கிய

நேர்மையைச் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் உண்மையில், அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் தெரியுமா?

"பிற்காலத்தில் சுழகேசரி இலக்கிய ஏடாக நடத்தப்பட்டதைக் கொண்டு அத்துடன் தொடர்புடையவர்களைப் பொற்காலத்து எழுத்தாளர்களாகப் போற்றி இரசிப்பது வரலாற்றுக்குட்பட்ட தனமும் விஷயத்தனமுமாகும்." (சுழத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி: இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் தமிழ் இலக்கிய விழா மலர்: 1969).

விஷயத்தனம், குருட்டுத்தனம் என்ற சொற்களைக் கவனிக்க வேண்டும். கலாநிதிக்கு வந்த ஆத்திரத்தை ஓரளவுக்காவது மட்டிட அவை பயன்படும்!

சிறுகதை, நாவல், கவிதை காவியம் போன்ற சிறுஷ்டிகளளிக்கூட 'உணர்ச்சி'க்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க

கும் கைலாசபதி, தன்னுடைய காலம் பொற்காலம் என்று சொல்லப்பட்டவுடனே மயங்கிவிடுகின்றார்; வாய்மூடி மெளனியாகின்றார் இதிலுள்ள குருட்டுத்தனமும் விஷயத்தனமும் அவருக்குத் தெரியவில்லை!

கணேசலிங்கத்தானே இப்படி எழுதினார்? அதற்காகக் கைலாசபதியை ஏன் கண்டிக்க வேண்டும்? எவ்விதக் கேட்கலாம்.

கைலாசபதியுஞ்சரிகணேசலிங்கமும் சரி, ஒரே அணியை—முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்தவர்கள். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களைப் போற்றித் தவறாத வரை அவர்களுள் யாரை எழுதினாலும், அதை வேறு ஒருவருக்கு அல்லது பலருக்குக் காட்டி, திருத்தங்கள், கூட்டல்கள், சுழித்தல்கள் செய்த பின்னர் தான் அதைப் பிரசுரத்துக்கு அனுப்புகின்றனர் என்பது அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகுவவர்கள் அறிந்த சங்கதி. கணேசலிங்கனுக்கும் கைலாசபதிக்குமுள்ள உறவினை நெருக்கம் பலர் அறிந்த ஒன்று. ஆகவே, கணேசலிங்கன் எழுதிய அந்தக் கட்டுரை, பிரசுரமாவதற்கு முன்னர்—'தாமரை'க்கு அனுப்பப்படுவதற்கு முன்னர்—கைலாசபதியால் வாசிக்கப்பட்டிருக்கும் என நான் ஊகித்தால், அதில் தவறேதும் இருக்காது,

இதை மட்டும் ஏன் மறுக்கவில்லை கைலாசபதி?

கனக, செந்திரநாதன் 'பொற்காலம்' பற்றிய குறிப்பு 1968ல் வெளியான நூலில் இடம் பெற்றது. கணேசலிங்கனின் 'தினசரன்' பொற்காலம்' என்ற குறிப்பு 1969 ஏப்ரல் 'தாமரை'யில் இடம்பெற்றது. 1972-ம் ஆண்டில் வெளியான இலக்கிய மலரில் கனக, செந்திரநாதனின் கூற்றை மறுத்துக் கொடுத்தெழுந்த கைலாசபதி, கணேசலிங்கனின் கூற்றைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடாததிலிருந்து, அவரே அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அதாவது, இலங்கை இலக்கிய வளர்ச்சியில், கைலாசபதி தினசரன் இதழின் ஆசிரியராக இருந்த காலம், ஒரு பொற்காலமாம்! (பொற்காலமும் புதுயுகமும் என்ற கைலாசபதியின் கட்டுரையை வாசித்தவர்கள், அதில் ஆசிரியர் கூறுகின்ற விஷயங்களைக் கட்டாயமாக மறந்து விட்டு, இந்தத் 'தினசரன்' பொற்காலத்தை நம்ப வேண்டும்!)

சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளைப் பற்றி முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சொல்லுவரும் கருத்துக்கள், அவர்களுடைய 'பக்கவாத'த்தைத் துலாம்பரமாகக் காட்டுவதை இலக்கிய நேயர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

விருப்பாத கலாநிதி கைலாசபதி அறிவு பூர்வமான ஒரு விமர்சனத்தை எழுதும் போது உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஆத்திரப்பட்டு வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிட்டார் என்பது ஒரு புறமிருக்க, அவருடைய இந்தக் கூற்று வேறு ஓர் உண்மையை எமக்குப் புலப்படுத்துவதாகவுமுள்ளது.

அந்த உண்மைதான் என்ன?

சுழகேசரி காலத்தைப் பொற்காலம் என்று சொல்வதைத் தான் அவர் எதிர்க்கிறார்; குருட்டுத்தனம், விஷயத்தனம் என்றெல்லாம் சாடுகிறார். சுழகேசரி காலத்தை விட்டுவிட்டு, வேறொரு காலத்தைப் பொற்காலம் என்று வர்ணித்தால் அவர் ஏற்றுக்கொள்வார்!

எந்தக் காலத்தை அப்படிச் சொல்ல வேண்டும் தெரியுமா?

கைலாசபதி பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த 'தினசரன்' காலத்தை!

இது என் க பணியல்ல, கைலாசபதியை மட்டந்தட்டுவதற்காக நான் இதை இட்டுக் கட்டவில்லை.

1969 ஏப்ரல் மாதத்தில் வெளியான 'தாமரை'யில் 'இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தில் கைலாசபதியின் சாதனைகள்' என்ற கட்டுரை ஒன்றைச் செ. கணேசலிங்கன் எழுதியிருந்தார்; அதில் இப்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறார் செ. கணேசலிங்கன்: 'தினசரன் நாளிதழ், வார இதழின் ஆசிரியராக அவர் (கைலாசபதி) இருந்த காலம் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு பொற்காலமாகும்...'

'பொற்காலம்' என்பதற்கு உணர்வு காரணமாகவோ அல்லது 'சுழகேசரி'யிலும் நா. பொன்னையாவின் கொண்டுள்ள அபிமானம் காரணமாகவோ தான் கனக, செந்திரநாதன் அப்படி குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கூற்று உண்மையின் அடிப்படையில் எழுந்ததன்று' என்ற மாதிரிச் சொல்லியிருந்தால், கலாநிதியின் இலக்கியத்தின் கைகளை எதிர்ப்பவர்கள் கூட, அவருடைய இலக்கிய

அப்படிக்க கைலாசபதி வாசிக்கவே இல்லை என்று தான் வைத்துக்கொள்வோம் 'தாமரை'யில் கட்டுரை வெளியானபின், பொற்காலம் பற்றிய செய்தியைக் கைலாசபதி மறுத்திருக்க வேண்டுமல்லவா?

கைலாசபதியைப் பற்றிப் புகழ்பாடும் ஒருவர், 'அவர் ஆஸ்திரேலியாவிற்குப் பிறந்தார்; அமெரிக்க அழகியை மணந்தார்' என்று எழுதினார், 'அதுவும் எனக்குப் பெருமைதானே' என்று சும்மா இருந்துவிடுவாரா கைலாசபதி? இதே போன்ற ஒரு பிழையான செய்தி தானே இந்தத் 'தினசரன்' பொற்காலம்' என்பதும்?

முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் சாகித்திய மண்டலத்தில் 'ஆதிக்கம்' செலுத்தும்போது அங்கே ஊழலே இடம்பெறுவதில்லை. ஆனால், வேறு யாராவது மண்டலத்தில் இருக்கும் போதோ, 'சர்வம் ஊழல் மயம் ஐகத்' தாவிடுகின்றது! 'சிறுமை கண்டு பொங்கும்' அந்த உத்தமர்கள், சாகித்திய மண்டல விழாவுக்கு 'வெற்பைக் கூறு செய்' கூழ்முட்டைகளுடன் வந்து விடுவார்கள்!

முற்போக்கு அணியினரின் இந்தப் பொறிவிதிக்கு அமையத்தான் கலாநிதி கைலாசபதியும் நடந்து வருகின்ற (7ம் பக்கம் பார்க்க)

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஒதுக்கிய அந்நிய செலாவணி!

"இலங்கையிலுள்ள ஒரு தமிழ் சஞ்சிகையை சந்தா மூலம் தருவிப்பதற்கு இந்தியாவிலுள்ள ஒருவர் விரும்பி, இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் அனுமதி கோரியபோது—அதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதி மறுத்துவிட்டதாகவும், இந்த நிலையில் இலங்கை மட்டும் 7 இலட்சம் பெறுமதியான தமிழ் நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் இந்தியாவிலிருந்து எப்படித் தருவிக்கலாம் என்றும் சிலர் கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்—

"இவர்களுக்கு தெரியாது—இந்திய தமிழ் சஞ்சிகைகளில்—கதை, கட்டுரைகள் எழுதி—அதனால் ஆயிரக்கணக்கான இந்திய ரூபாய்களை இலங்கைக்கு அந்நிய செலாவணியாக ஈட்டிக்கொடுத்த இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள்! அதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதித்தது.

'புகுவெஞ்சர்' என்ற இந்திய வெளியீட்டு நிறுவனம் ஒன்று இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியிட்டு, அதற்காக ரூபா இரண்டாயிரம் வரை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மூலமாக வழங்கியிருந்தது—

இவற்றையெல்லாம் அறியாது இன்ன சிலர் பேசப் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள்—

—எஸ். பொ. (—கொழும்பு விவேகானந்த சபை மண்டலத்தில் தென்னாப்பிரிக்கத் தமிழ்ப் பிரமுகர் ஜி. சி. செட்டி அவர்களுக்கு அகில இலங்கை இந்து இளைஞர் பேரவை அளித்த வரவேற்பில் பேசியது).

அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு

ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் குவிகிறது!

“இப்போது விட்டுவிட்டால் பின்னர் எப்போதுமே மாநாடு இங்கு நடக்காது!”

—சு. வித்தியானந்தன்.

சுமத் தமிழ்நாட்டின் தலைநகரும், சங்ககாலத்துப் பூதந்தேவனார் முதல் ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, இன்றைய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை வரை முத்தமிழ் வளர்த்து வருவதுமான யாழ்ப்பாணத் திருநகரில் இன்னும் இரு வாரங்களில் ஆரம்பமாக விருக்கும் நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கான ஏற்பாடுகள் துரிதமாக நடைபெற்றுவருகின்றன.

இந்த மாநாடு வெற்றிபெற தமிழ் மக்கள் அனைவரும் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் அளிக்கவேண்டும் என்று வண. தனிநாயக அடிகளார் யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்துப் பகிரங்க வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்துள்ளார்.

தனிநாயக அடிகளார் வெளிநாட்டில் இருக்கிறார் என்றும் சனவரியில் நடைபெறவிருக்கும் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுடன் தொடர்புகொள்ளாமல் விலகி நிற்கிறார் என்றும் சொல்லப்படுவதை வண. தனிநாயக அடிகளார் அவர்களை முன்னிலையில் வைத்துக்கொண்டே மறுத்த பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன், மாநாடு சிறப்பாக அமைய அடிகளார் ஆலோசனையும் ஒத்துழைப்பும் அளித்து வருகிறார் என்று தெரிவித்தார்.

தமிழாராய்ச்சி மாநாடு சம்பந்தமாக, குறிப்பாக மாநாடு நடைபெறவுள்ள யாழ்ப்பாணம் பகுதித் தமிழ் மக்களும், பொதுவாக அனைத்திலங்கையிலுமுள்ள தமிழ் மக்களும் அபரிமித ஆர்வமும் ஒத்துழைப்பும் காட்டி வருகிறார்கள்.

தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பற்றிய ஒழுங்குகளை கவனிப்பதற்காக சென்றவார இறுதியில் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையின் செயற்குழு பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. இந்தக் குழுக் கூட்டத்தில் வண. தனிநாயக அடிகளாரும் கலந்து கொண்டார்.

வித்தியானந்தன் பேச்சு

இக்கூட்டத்தில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் பேசுகையில் கூறியதாவது:—

“மாநாடு சம்பந்தமாக பாதுகாப்பு வெளிவிவகாரப் பிரதி அமைச்சர் திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடியைச் சந்தித்துப் பேசினோம். கொழும்பில் நடத்தாமலும் சகல உதவியும் ஒத்துழைப்பும் அளிப்பதாகவும் அவர் கூறினார். தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்றும் எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் மேடை அமைத்துக்கொடுக்கும் நோக்கம், மாநாட்டுக்குக் கிடைப்பது என்றும் விளக்கினோம். நிலைமை இப்படி இருந்த போதிலும் கொழும்பையே அவர் வற்புறுத்தினார். நாம் யாழ்ப்பாணத்தை வற்புறுத்திக் கூறினோம். இனி இதில் மாற்றம் இருக்காது.

“நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஜனவரி மாதம் 3-ம் திகதி முதல் 7-ம் திகதிவரை யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற எல்லா ஒழுங்குகளும் செய்துள்ளோம். இது சம்பந்தமான குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டு, செயற்பட்டுவருகின்றன. நிதிவகுலும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே;

யாழ்ப்பாணத்தில் நிதியும் திரட்டப்பட்டுவிட்டது.

“இந்த மாநாடு 1972-ம் ஆண்டில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் சில காரணங்களை முன்னிட்டு நடத்த முடியாமல் போய்விட்டது.

பாரிஸில் விடுத்த கோரிக்கை

“மூன்றாவது மாநாடு பாரிஸில் நடைபெற்றபோது, நான்காவது மாநாட்டை இலங்கையில் நடத்துமாறு அழைப்பு விடுத்தேன். அதனைத் தொடர்ந்து இங்கு மாநாடு நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

கண் கெட்ட பின்னர் தூரிய நமஸ்காரம்!

தமிழ் மொழியின் உரிமை பதவியிலுள்ள அரசாங்கங்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கமைய இருக்கக்கூடாது; நிலையான உரிமையாக அரசியல் சட்டத்திலேயே சட்டரீதியாக இடம் பெற வேண்டும் என்று தமிழரசுக்கட்சியினர் அரசியல் நிர்ணய சபையில் எடுத்துவாதாடினர்; அ. நி. சபை அதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மறுத்ததால், அச்சபையிலிருந்து வெளியேறினர்.

அப்போது — தமிழரசுக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்கமைந்து, அச்சபையிலிருந்து வெளியேறாமல் ஒட்டிக்கொண்டிருந்து, கட்சிக்கு துரோகம் புரிந்த மாட்டின், இப்போது ‘ரூனம்’ பிறந்து தேசிய பேரவையில் பேசியிருக்கிறார்! தமிழரசார் சொன்னதை சொல்லி வருவதை — வரிக்குவரி அப்படியே படித்திருக்கிறார்!

ஆனால் அவர் தமிழுக்கு சாதாரண சட்ட உரிமை கேட்கிறார்; தமிழர்கூட்டணியோ அரசியல் சட்ட அந்நஸ்தை கோரி நிற்கிறது —

“அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள 1958ம் ஆண்டின் தமிழ் மொழி விசேட சரத்துக்கள் சட்டத்தை; சட்டப் பிரமாணங்கள் இன்றி அமுல் நடத்த முடியாது;

“1966ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் மொழிப் பிரமாணங்களை எதிர்த்த இன்றைய ஆளுங்கட்சியினர் அச்சுறுத்திகளை இன்று அமுல்படுத்தி

“ஒத்திவைக்க மாட்டோம்”

மாநாட்டை ஆகஸ்ட் மாதம் வரை ஒத்திபோடுமாறு சிலர் கேட்கின்றார்கள். வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்களுக்கு ‘விசா’ கிடைத்து விட்டதா என்றும் கேட்கின்றார்கள். மாநாட்டை இனிமேலும் பின் போடமுடியாது. யாழ்ப்பாணத்தில் தான் நடத்தியாக வேண்டும். சனவரியில் நடத்தாவிட்டால் பிறகு சீழத்தில் இம்மாநாட்டை நடத்த

வார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

எனவே புதிய சட்டப் பிரமாணங்களை உருவாக்கவேண்டும்!

தமிழ் மக்கள் தங்கள் மொழி யுரிமைக்கு சட்டப்படி உத்தரவாதம் ஒன்று கிடைப்பதையே விரும்புகிறார்கள். அதை விடுத்து பதவியில் உள்ள அரசுகளின் விருப்பு வெறுப்புப்படி மொழியுரிமையைப் பெறவிரும்பவில்லை.”

— இதுதான் மாட்டின் கூறியுள்ளதாகும்.

—இதன் பொருள் என்ன?

அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள 1958-ம் ஆண்டின் தமிழ் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம், பிரமாணங்கள் இன்றி இயங்க முடியாத உயிரற்ற ஒரு சட்டம்!

அந்தச் சட்டத்துக்கு உயிர் கொடுப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட 1966ம் ஆண்டின் தமிழ் மொழிப்பிரமாணங்கள் அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக குறிப்பிடப்படவில்லை!

இந்தத் தமிழ் மொழிப்பிரமாணங்கள் ஒரு சாதாரண சட்டமாகவே இன்று இருக்கிறது—

இந்தத் தமிழ் மொழிப்பிரமாணங்களை எதிர்த்தவர்கள் இன்றைய ஆளுங்கட்சியினர் அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தச் சட்டப் பிரமாணங்களை அமுல்படுத்திவார்களா என்று

தவே முடியாது. வெளிநாடுகள் பல இந்த மாநாடு நடைபெறுவதை மிகவும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்றன. மேலும் ஒத்திவைக்காமல் சனவரியிலேயே நடத்துமாறு பல வெளிநாட்டு அன்பர்கள் கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள்.

“விசாவைப் பொறுத்தவரை, அரசாங்கம் சிலருக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. பலர் இம்மாத இறுதியில் இங்கு வருகின்றார்கள். இவ்விஷயத்தில் அரசு, நேர்மையாக நடக்கும் என்று நம்புகின்றோம்.

அடிகளார்பேச்சு

வண. தனிநாயகம் அடிகளார் பேசுகையில்; அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் நிறுவப்பட்டபின்னர் பல நாடுகளுக்கு உதவியாக இருந்து வருகின்றதென்றும், மன்றத்தின் வளர்ச்சியை மிகவும் உணர்ப்பாக வெளிநாட்டு தமிழ் மக்கள் அவதானிக்கின்றார்கள் என்றும் கூறினார்.

சனவரியில் நடக்கப் போகும் மாநாட்டை வெளிநாட்டு மக்கள் ஆவலோடு வரவேற்கின்றார்கள். இது சிறப்பாக அமைய தமிழ் மக்கள் உதவுவார்கள்; போதிய ஒத்துழைப்பு அளிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்” என்று கூறினார்.

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் பேசுகையில்; என்ன கஷ்டம் வந்தாலும், தமிழாராய்ச்சி

எனவே அரசியல் சட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தமிழ் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமாயின், அச்சட்டத்தின் கீழ் புதிய சட்ட விதிகளை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும். அப்படி இன்னும் உருவாக்கப்படவில்லை; அதன்காரணமாக அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம் வெறும் கணிதப்படி சட்டமாக — தமிழ் மக்களுக்கு நடைமுறையில் மொழியுரிமைகளை வழங்காத—வழங்கமுடியாத மலட்டுச் சட்டமாகவேயிருக்கிறது.

எனவே இன்றைக்கு தமிழனுக்கு மொழியுரிமை இல்லை — பிரமாணங்கள் இன்றி தமிழ் மொழி விசேட சட்டத்துக்கு உயிரில்லை!

இந்த உண்மைகளை தமிழர் கூட்டணியினர் அன்றுசட்டிக்காட்டியபோது ஏற்கமறுத்து சிங்கள ஆட்சிக்கு “லாவி” பாடிச் சாமரை வீசத் தொடங்கிய மாட்டின், இன்றைக்குத்தான் அதை உணருகிறார். கண்கெட்ட பின்னர் சூரிய நமஸ்காரம் செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறார்!

தமிழ் மொழியின் உரிமைகள் அரசியல் சட்டத்திலேயே எழுதப்படவேண்டும் என்கிறோம் நாம். சாதாரண சட்டமாகவே இன்னும் கொண்டு வாருங்கள் என்கிறார் மாட்டின்!

மாட்டினின் வேண்டுகோள் எவ்வளவு தூரம் பணிக்கப்போகிறது என்பதைப் பெற்றுத்திருந்து பார்க்கப்போம்!

மாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் சனவரி 3-ம் திகதி நடத்தியாக வேண்டும் என்றும், இது நடக்காத பட்சத்தில் தமிழருக்கு மாறுதலு ஏற்பட்டு விடும் என்றும் அரசு எதிர்பார்க்காமல் மக்களே இந்த முயற்சியை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

70 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்

கலாநிதி கோபாலபிள்ளை மகாதேவா பேசுகையில்; 18 நாடுகளிலிருந்து 70 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன என்றும் மேலும் 30 கட்டுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவும் கூறினார்.

“எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற கட்டுரைகள் யாவும் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. தரத்திலும் மிகவும் உயர்வாக காணப்படுவதாக கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் கருத்து வெளியீட்டுகின்றார். மாநாட்டைப் பொறுத்தவரை அதன் வெற்றி பாரிஸை மிஞ்சி இப்பொழுது மலேசியாவை எட்டிப்பிடித்து விட்டதாகக் கருதுகின்றோம். அரசாங்கத்துடன் பல மாதகாலமாக கடிதத் தொடர்புவைத்து அண்மையில் தான் நேரடித் தொடர்பு கிடைத்தது. அவர்கள் கொழும்பை வற்புறுத்துகின்றார்கள். நாம் யாழ்ப்பாணத்தையே முடிவு செய்துள்ளோம்” என்று கலாநிதி கோபாலபிள்ளை மகாதேவா கூறினார்.

துரைராசா நன்றி

கட்டடக் கலைஞர் திரு. வி. எஸ். துரைராசா முடிவில் நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகையில்; தமிழ் மக்கள் அளித்துள்ள பேராதரவு பெரும் உற்சாகத்தை அளித்திருக்கின்றதென்றும் மாநாட்டை சிறப்பாக நடத்தும் அதே நேரத்தில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் மாநாடு வெற்றியுடன் நடைபெறும் என்று தாம் எதிர்பார்ப்பதாகவும் கூறினார்.

கண்காட்சி

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டையொட்டி ஒர் கண்காட்சியையும் நடத்த இலங்கைக் கிளை ஏற்பாடு செய்துவருகிறது. இது சம்பந்தமாக கண்காட்சிக்குழுத் தலைவர் கலாநிதி திரு. சி. பத்மநாதன் கூறியவரும் வேண்டுகோளை விடுத்துள்ளார்.

இலங்கை வாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் வரலாறு, மொழி, இலக்கியம், கலைகள், கைத் தொழில்கள் போன்ற வற்றைப் பொதுமக்களுக்கும், மாணவருக்கும், பிற நாட்டவருக்கும் அறிமுகப்படுத்தும் வண்ணமாக மேற்படி மாநாட்டின் அங்கமான பொருட்காட்சி அமையும். பொருட்காட்சியில் மேல்வருப் பிரதானமான பிரிவுகள் இடம்பெறும்.

- (1) நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஏட்டுச் சுவடிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள்.
- (2) பண்பொருட்கள், நெசவுப்பொருட்கள், உலோகப் பொருட்கள் முதலியன;
- (3) மரவேலைப்பாடுகள், சித்திரங்கள், ஓவியங்கள்.
- (4) வெங்கலப்படிமங்கள், சிற்பங்கள், நாணயங்கள், கல் வெட்டுக்கள்.

பொருட்காட்சியில் பொருட்களைக் காட்சிக்கு வைக்க விரும்புவோர் கலாநிதி சி. பத்மநாதன், பொருட்காட்சி அலுவலகம், சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியாழ்ப்பாணம் எனும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு கோரப்படுகின்றன.

எண்ணம்

துடாவைக்கு ஒரு சவால்

காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலை கடந்த 14 மாதங்களாக நடத்தாமல் பல்வேறு தொண்டிச் சாட்டுக்களையும் கூறி, மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை கொலை செய்து வருகிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள்.

காங்கேசன்துறை தொகுதியில், அரசாங்கக்கட்சி தனது வேட்பாளரை நிறுத்தி, சுதந்திரமாக பிரசாரம் செய்ய முடியாத நிலையிருந்துவருகிறது; தமிழர் கூட்டணித் தொண்டர்கள் அரசாங்கக் கட்சியினரை சுதந்திரமாக இயங்க விடமாட்டார்கள் என்றும் கூறிப்பார்த்தார்கள்.

இதனை, தமிழர் கூட்டணித் தலைவர் தந்தை செல்வா மறுத்தார் - தமிழர் கூட்டணி சனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட கட்சி; சனநாயக விரோதமான எந்த வித நடவடிக்கையினாலும் தமிழர் கூட்டணித் தொண்டர்கள் நிச்சயம் ஈடுபடமாட்டார்கள்; எனவே அச்சமின்றி அரசாங்கக் கட்சியினர் தங்கள் தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடலாம்; இதற்கு நான் ஜவாப்தாரி என்றும் தெரிவித்தார் தந்தை செல்வா.

தந்தை செல்வாவின் இந்த உறுதிமொழிக்குப் பின்னும் இந்தப் பொய்ப் பிரசாரத்தை அரசாங்கக் கட்சியினர் கைவிட்டபாடில்லை.

அண்மையில் பொறுப்பு வாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டிய உதவி கல்வியமைச்சர் துடாவை பொறுப்பற்ற - ஆதாரமற்ற - பொய்யான ஒரு கூற்றைத் தேசிய பேரவையில் தெரிவித்துள்ளார்.

காங்கேசன்துறை தொகுதி இடைத் தேர்தலில் தமது தலைவர் செல்வநாயகத்தை எதிர்த்து போட்டியிட யாராவது முன்வந்தால், அவரின் இரத்தத்தால் தாம் நிலக மீட்டுக்கொள்வோமென தமிழரசார் கூறியிருப்பதாக துடாவை தெரிவித்திருக்கிறார்.

நாம் துடாவைக்கு சவால் விடுகிறோம் - இப்படி எங்கே - எந்தத் தமிழரசுக்கட்சிக்காரர் கூறியிருக்கிறார் என்பதை ஆதாரத்துடன் அவர் வெளியிடுவாரா? தமிழரசார் இப்படிக்கூறியுள்ளார்கள் என்பதை அவர் நிரூபிப்பாரா?

— அப்படி நிரூபிக்க அவரால் முடியாவிட்டால், தமது ஆதாரமற்ற இந்தப் பொய்யானும் விஷமத்தனமானதுமான கூற்றை உடனடியாக வாய்நிறுவுவதுடன், இதுபோன்ற பொறுப்பற்ற கருத்துக்களை வெளியிடுவதை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வாரா?

இப்படியான பொய்களை அவிழ்த்து விட்டுக்கொண்டு காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலை நடத்தாமல், அந்தத் தொகுதி மக்களின் உரிமையை மறுப்பது ஒரு போதும் சனநாயகமாகாது.

தமிழர் கூட்டணித் தொண்டன், தமிழர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக, வேண்டுமானால் தன்னுடைய தியாக இரத்தத்தை சிந்துவானே தவிர - அடுத்தவனின் இரத்தத்தை தொடமாட்டான். இதுதான் தமிழர் கூட்டணி பின்பற்றுகின்ற பாதையாகும்.

வேறுபாடு ஏன்?

இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட இந்திய வம்சாவளியினரான தமிழர்கள் இலங்கை மீது விசுவசம் காட்டுகிறார்களில்லை; இந்தியா மீதே தொடர்ந்தும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத் தரப்பினர் அடிக்கடி குற்றம் சாட்டி வருகிறார்கள்.

இப்படிக்கூறியவர்கள் - இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பெற்றுக்கொண்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களை 'இலங்கையர்'களாக மதித்து நடத்துகிறார்களா என்றால் இல்லை!

பதிவுப் பிரஜைகளுக்கும், வம்சாவளிப் பிரஜைகளுக்கு மிடையே பாரபட்சங்களும், வேறுபாடுகளும் தொடர்ந்து காட்டப்பட்டுவருகின்றன.

அதற்கு ஒரு உதாரணம், பதிவுப் பிரஜைகளான இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களினதும் அவர்களுக்கு பிறக்கும் பிள்ளைகளினதும் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரங்களில், அவர்களை 'இந்தியத் தமிழர்' என்றே தொடர்ந்தும் குறிப்பிட்டு வருவதைக் கூற முடியும்.

இதன் காரணமாக - அவர்கள் தொழில் எடுப்பதிலும், அரசாங்க நிலம் பெறுவதிலும், மிகவும் கஷ்டமடைகிறார்கள்.

இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டவர்களுக்கும் ஏனைய வம்சாவளிப் பிரஜைகளுக்கு மிடையே வேதம் காட்டப்படமாட்டாது என்று வாயளவில் கூறி வருகிறார்கள் ஆளுங்கட்சியினர் -

ஆனால் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தில் 'இந்தியத் தமிழர்' என்று இலங்கைப் பதிவுப் பிரஜைகளுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளை குறிப்பிடுவது வேதம்காட்டுவதன்றி வேறென்ன?

இப்படிக்கூறியிருப்பதுதான் வேதங்களை வளர்ப்பதற்கு அத்திவாரமாகவும் இருந்து வருகிறது!

சிறிமா - சாத்திரி ஒப்பந்தத்திலும் - பதிவுப் பிரஜைகளுக்கும் ஏனைய பிரஜைகளுக்கு மிடையே வேறுபாடு காட்டமாட்டோம் என்று இலங்கை அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

எனவே, வம்சாவளிப் பிரஜைகளுக்கும், பதிவுப் பிரஜைகளுக்கும் வேறுபாடு காட்டுவது அரசின் கொள்கையல்ல வென்றால் - முதலில் செய்யவேண்டியது, பதிவுப் பிரஜைகளுக்கு பிறக்கும் குழந்தைகளின் பிறப்புச் சாட்சிப்பத்திரங்களில், 'இந்தியத் தமிழர்' என்று குறிப்பிடுவதை கைவிட்டு, அவர்களுக்கும் 'இலங்கைத் தமிழர்' என்று குறிப்பிடுவதுதான்!

இதைச் செய்வதில் என்ன கஷ்டம் என்று அமைச்சர் பீலிசுட் டயஸ் பண்டாரநாயகாவிடம் கேட்கவும் இடமே.

தமிழ் இனத்தின் உரிமைகள் அனைத்தையும் பறித்துவிட்டது சிங்கள ஆட்சி!

— தந்தை செல்வா

தமிழ் சமுதாயத்தை பூண்டோடு ஒழிக்கவே ஆட்சியாளர்கள் விரும்புகின்றனர்!

— தொண்டமான்

"இந்நாட்டில் வாழுகின்ற தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் உரிமைகள் அனைத்தும் படிப்படியாக கடந்த 25 ஆண்டுகாலத்தில் பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. இழந்த உரிமைகளை மீட்டு, சுயாதிபத்திய முள்ள ஒரு இனமாக தமிழினத்தை உருவாக்குவதற்காக தொடர்ந்து விடாப்பிடியாக வாதாடியும் போராடியும் வர இந்த மனித உரிமை நாளில் நாம் அனைவரும் உறுதியெடுத்துக் கொள்வோமாக."

— இவ்வாறு கொழும்பு ஆய்வுக்கழகத்தினரால், ஐ. நா. சபையின் மனித உரிமைப் பிரகடனத்தின் 25வது ஆண்டு நிறைவை நினைவுகூரு முகமாக கொழும்பு ராமகிருஷ்ண மிசன் மண்டபத்தில் 10, 12, 73 மாலை வழக்கறிஞர் திரு. மு. பரராசசிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவில் பேசுகையில் தமிழர் கூட்டணித் தலைவர் தந்தை செல்வா குறிப்பிட்டார்.

பெருந்திரளான மக்கள் கலந்துகொண்ட இந்தக் கூட்டத்தில் தந்தை செல்வாமேலும் பேசியதாவது:-

"வேளாங்கோரன் 1948ம் ஆண்டு இந்த நாட்டை விட்டுப்போகும் போது, இந்நாட்டில் வாழுகின்ற ஒரு சட்டமாகும். இனியும் நாம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது."

மீட்டலை தாழ்த்துகின்ற ஒரு சட்டமாகும். இனியும் நாம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

"நில உச்சவரம்பு என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ், ஒருவர் 50 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிக்கூறிவிட்டு, இன்றைக்கு மலைநாட்டிலே உச்சவரம்புக்குட்பட்டு - ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் என்று காணிகளைத் திருக்கிற தமிழர்களைத் தேடித் தேடிப் பிடித்து அவர்களை காணிகளைப் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். தமிழ் சமுதாயத்தை இந்நாட்டிலிருந்து ஒழித்துக் கட்டவே ஆட்சியாளர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது."

எனவே நாம் இந்த அநியாயங்களை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும்! 'தரப்படுத்தல்' என்று சொல்லி இங்கே தமிழ் மாணவர்களுக்கு இழக்கப்படுகின்ற அநீதிகளை வேறு நாடுகளில் நடந்திருந்தால் - அங்கே பாடசாலைகளை, கல்லூரிகளை விட்டு வெளியே வந்து இந்த அநீதிக்கு ஒரு முடிவு கட்டி விட்டுத்தான் மாணவர்கள் மறுவேலை பார்த்திருப்பார்கள்.

அநீதிக்கு எதிராக போராடுவதற்கு நாம் அஞ்சத் தேவையில்லை. நம் பக்கம் தியாயம் உண்டு. தமிழர்கள்

மற்றோர் இடத்துக்கு ஒருவன் எவ்வளவு அரிசி பெற்றும்தான் எடுத்துச்செல்ல முடியும். அதற்குச் சட்டம் அனுமதியளிக்கின்றது. ஆனால் யாழ் மாவட்டத்திலோ, அந்த மாவட்டத்திற்குள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோர் இடத்துக்கு அரிசி எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கு முன்று நான்கு தடைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாக ரீதியில் எவ்வளவு தூரம் பாரபட்சம் தமிழ் மக்களுக்கு காட்டப்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சிறிய எடுத்துக்காட்டாகும். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற மனித உரிமை சாசனத்தை இலங்கை அரசு எவ்வளவு தூரம் இலட்சணமாக கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதை இதிலிருந்து பாருங்கள்.

காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலை ஒன்றரை ஆண்டுகளாக நடத்தாமல், ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை அத்தொகுதி மக்களுக்கு ஆட்சியாளர்கள் மருத்துவருகிறார்கள்.

'தரப்படுத்தல்' என்று சொல்லி, தமிழ் மாணவர்களின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியுரிமையை தட்டிப்பறிக்கிறார்கள். இவ்வளவு அநீதிகள் தமிழர்களுக்கெதிராக நடைபெற்றும், குமார சூரியர் அருளம்பலம் போன்ற சிலர் இன்னும் அரசுக்கு பந்தம் பிடிக்கிறார்கள். தமிழர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும்

மனித உரிமைநாள் கூட்டத்தில் தமிழ்த் தலைவர்களின் எழுச்சி முழக்கம்!

நாட்டிலிருந்து அனைவருக்கும் குடியுரிமை வழங்கிவிட்டே போனால், ஆனால் வெள்ளையர் அகன்ற பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த சிங்களவர்கள், அநியாயமான பிரஜைவரிமைச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து 10 இலட்சம் மலை நாட்டுத் தமிழர்களின் பிரஜைவரிமையைப் பறித்து, அவர்களை அரசியல் அநாதைகளாக்கினார்கள். இதன்மூலம் தமிழினம் அரசியல்பலத்தை இழந்தது. இதன் பின்னர் படிப்படியாக ஒவ்வொரு உரிமையாகப் பறிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மொழியுரிமை, நிலவுரிமை, கல்வியுரிமை அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டனது. பதிய அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் தமிழர்கள் பூரண அடிமைகளாக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

"இந்த நிலையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நமது உரிமைகளை மீட்டு, சுதந்திரமாக மீண்டும் வாழ்வதற்கு உழைப்பாக உழைக்க வேண்டும்; தொடர்ந்து வாதாடியும் போராடியும் வரவேண்டும்" என்று கூறினார்.

தொண்டமான் கர்ச்சனை.

இ. தொ. கா. தலைவரும், தமிழர் கூட்டணி போர்க்குழுவின் தலைவருமான திரு. தொண்டமான் பேசும் போது கூறியதாவது:-

"இந்நாட்டில், சிங்களக் கட்சிகளான யூ. என். பியும் சரி, சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக் கூட்டணியும் சரி, தமிழர்கள் மீது ஆதிக்கம் புரியவே முயலுகின்றன."

தமிழ் மக்களின் குடியுரிமை, மொழியுரிமை அனைத்து பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. இடங்களில், ஒரே மாவட்டத்துக்குள் ஓரிடத்திலிருந்து

போராட்டம் தொடங்கினால், ஆட்சியாளர்கள் நசுக்கி விடுவார்கள் - 1971ம் ஆண்டு தங்கள் இளைஞர்களையே ஆயிரக்கணக்கில் பலியெடுத்தவர்களாயிற்றே அவர்கள் என்று சிலர் பயமுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட பயம் தேவையில்லை.

ஒன்றை நாம் மறந்து விடக்கூடாது - அன்றிருந்த அரசு அல்ல இன்றிருப்பது, அன்று பலம் வாய்ந்த அரசு இருந்தது, கட்டுப்பாடான படை வீரர்கள் அரசுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார்கள்; இன்றோ, கதிர்காம சம்பவத்தின் பின்னர், படை வீரர்களுக்கே அரசுமீது நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு நிலை தோன்றி வருகிறது - அது மட்டுமன்றி பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களே இன்றைக்கு அரசை எதிர்க்கின்றனர்.

எனவே இந்நிலையைப் பயன்படுத்தி, தமிழர்கள் தங்கள் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு போராட வேண்டும். உலகத்தில் 2 இலட்சம் முதல் 10 லட்சம் வரை மக்களைக் கொண்ட சண்டைக்காய் நாடுகள் எல்லாம் சுதந்திர நாடுகளாக இருப்பதைப் பார்க்கும் போது - ஒரு காலத்தில் ஆண்ட இனம், - ஆளு முறை தெரிந்த தமிழினம் - இந்நாட்டில் அடிமை இனமாக நீண்டகாலம் வாழாது உரிமைகளை நிலைநாட்டியே திரும்ப!!

நவம் பேச்சு

சாவகச்சேரி பா. உ. திரு. வி. என். நவரத்தினம் பேசுகையில் கூறியதாவது:-

இந்நாட்டில் ஏனைய மக்களில், ஒரே மாவட்டத்துக்குள் ஓரிடத்திலிருந்து

இருப்பதாக ஏமாற்றுவருகிறார்கள்.

தமிழர்கள் பலர் தமது சொந்த நலனுக்கு ரூத்தை ஏற்படும் போதுதான், சமுதாயத்தைப் பற்றி, அரசியலைப் பற்றி நினைக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இந்தச் சயநனோக்கம் அடியோடு ஒழிந்து, என்று தனது சமுதாயத்தை (சீ-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆனந்தன் இடமாற்றம் ரத்து!

வட்டுக்கோட்டை பா. உ. திரு. தியாகராஜா அண்மையில் யாழ் அரசாங்க செயலகத்தில் அடித்த கொட்டத்தை அடுத்து, அங்கிருந்து உதவி உணவுக் கட்டுப்பாட்டி காரி திரு. ஆனந்தன், உடனடியாக இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது தெரிந்ததே.

ஆனந்தனின் இடமாற்றம் அத்தியானது என்றும் அது ரத்துசெய்யப்படவேண்டுமென்றும், அரசாங்க செயலக ஊழியர்களும், தொழிற்சங்கங்களும் உடுப்பிட்டி பா. உ. எ. ம. மற்றும் பொதுமக்களும் ஆட்சேபனை தெரிவித்ததை தொடர்ந்து அவரது இடமாற்றம் உடனாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தக அமைச்சினால் இப்போது ரத்துசெய்யப்பட்டுவிட்டது.

தமிழர்கோன் அழகக்கோன்

உலகில் நானொன்றுக்குப் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஒரு புறம் பிறந்து கொண்டே இருப்பதைப் போன்று, மறுபுறத்திலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் மானுட மடிந்து கொண்டே இருக்கின்றார்கள். இப்படி ஒரு புறத்திலே பிறக்க—மறு புறத்திலே கல்லடைகளாகிக் கொண்டிருக்கும் அத்தனை கோடான கோடி மக்களுக்காகவுமே உலகம் அவர்களின் இழைப்பை எண்ணிக்கண்ணீர் வடிப்பதில்லை. ஐயகோ! அனாதையாக்கி விட்டுப்போய் விட்டாயே என்று அலறித்துடிப்பது மில்லை. ஆனால்—அடக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களின் அபயக்குரலுக்கு ஆறுதல் கூற—ஏதேச்சிதிகாரிகளின் இரக்கமற்ற இறுக்கமான இரும்புப்பிடிக்குள் சிக்கித்தவிக்கும் நிராயுதபாணிகளின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்க—இனமத வேற்றுமைகளுக்கப்பால் வாய் தம்மை எதற்கும் அர்ப்பணித்துச் செயல்படுகின்றார்கள் அவர்களே அம்மக்களுக்கு ஒரு தெய்வமாக அமைந்து விடுகின்றார்கள். அத்தகைய தெய்வங்களில் ஒன்றுதான் திரு. அழகக்கோன் அவர்களும்.

ஏழைகளின் தொண்டன்

இந்நாட்டில் வாழக் கூடிய முப்பத்தைந்து லட்சம் தமிழ்பேசும் மக்களின் அடிப்படை ஜீவாதார உரிமையான எல்லாம் சிங்கள ஏகாதிபத்தியவாதிக்கனால் அலத்திற்குக் காலம் கயிர் ஏரம் செய்யப் பட்டு வந்த போதெல்லாம் நமக்கென்ன வென்று அவர் வாழாவிருக்கவில்லை. இங்குள்ள சில வழக்கறிஞர்களைப்போல அழகக்கோன் அவர்கள் தன் உழைப்பிலும், தொழிலிலும் தனி இன்பம் காண்பது மட்டும்தான் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் என்றும் இறுமாப்புக் கொண்டிருக்கவில்லை அவர். 1928ம் ஆண்டு வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டதொடங்கிய அவர், தன் தொழிலையும்—வாக்கு வன்மை மையம் நியாயத்திற்கும் நீதியைக் குமரீகவே பயன்படுத்தினார். அதனால் ஏழை மக்களின் உள்ளங்களில் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தலைவனாகத் தொண்டனாக இடம்பிடித்துக் கொண்டார்.

ஏழை, எழிய மக்களிடம் மன்தொழிலிக்காட்டி அவர் தன்னிடம் வருபவர்களிடம் எப்போதுமே பணம் கேட்டதில்லை. நாட்டிலும் கோட்டிலும் ஏழைகளுக்காகவே வாதுவாரர். சில தேரங்களில் தன் கட்சிக்காரர்கோட்டால் தண்டிக்கப்பட்டார் அதற்கான செலவையும் எந்தப் பிரதிலட்சியம் எதிர்பார்க்காது அவரே ஏற்றுக்கொள்வார். அதனால் அவர் வாழ்க்கையின் இறுதிகாலம் வரை ஒரு ஏழையாகவே இருந்து இறந்து விட்டார். ஒரு தாய் குலத்தவருக்கும் நான்கு ஆண்டுக்கும் அந்நையான திரு அழகக்கோன் அவர்கள் இறக்கும்போது 'அடக்கப்பட்ட தமிழினத்திற்கு ஒரு அண்ணன்' என்ற ஒரு புனிதமான பெயரை மட்டும் தான் இயக்கக்கூடாதேடிவைத்திருக்கின்றார்.

தோல்வியும் வெற்றியும்

1952ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் சுயேச்சை அபேட்சகராக முதன்முதலாகப் பாராளுமன்றத்தேர்தலில் போட்டியிட்ட திரு. அழகக்கோன் அவர்கள் 586 வாக்குகளால் திறமும்பலம் அவர்களிடம் தோல்விகண்டார். அதைத் தொடர்ந்து 1956ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட இவர் திரு. சி. சிற்றம்பலம், சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் ஆகிய இரு திறமையிக்க முன்னாள் அமைச்சர்களையும் தோற்கடித்து 1869 அதிகப்படியான வாக்குகளால் மன்னார் தொகுதி நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதியாகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அன்று முதல் அவர் இறக்கும் வரை தொடர்ந்து மன்னார் பிரதிநிதியாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றார். ஐந்து பொதுத்தேர்தல்களிலும் தொடர்ச்சியாக வெற்றி பெற்று பதினேழு ஆண்டுகள் மன்னார் மாவட்டத்தின் முடி குடாமன்னனாக இருந்திருக்கின்றார்.

இங்குதான் அவரை கண்டேன்

அன்று திரு. அழகக்கோன் அவர்களை நான் முதன்முதலாகப் பார்த்த போது, சாதாரண ஒரு மனிதனாகவோ—வழக்கறிஞராகவோ பார்க்கவில்லை. அடக்கப்பட்ட ஒரு இனத்தின் இதயத்துடிப்பாக—விடுதலை வேட்கை கொண்டவராக—தமிழினத்தின் ஒளி விளக்காக—வழிகாட்டியாக—அஞ்சாதெஞ்சராகத்தான் அவரைப் பார்த்தேன். 1956ம் ஆண்டு ஜூன் 5ல் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சிங்களமட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தமிழரசுக்கட்சிகாலி முகத்திலில் நடத்திய சத்தியாகிரகத்தின் போது தமிழ் பெரும் விடுதலைப் படையின் தளபதிகளில் ஒருவராகத்தான் அன்று அவரைப்பார்த்தேன்.

இ. தி. மு. க. தொண்டர்களாக அப்போது நாங்கள் நான்குபேர் இச்சத்தியாகிரகத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். அன்று திரு. இராசதுரை அவர்களைத் தவிர வேறு எந்த தமிழரசுத் தளபதிகளையும் எங்களுக்குச் சரியாகத்தெரியாது. அந்த அற்ப்போரிக்களத்தில் நான் மட்டுமல்ல—அங்கிருந்த, அழகக்கோன் அவர்களைத்தெரியாத அத்தனை பேருமே ஆச்சரியப்பட்டுவிட்டோம். யாரோ ஒரு வெள்ளையர்—வெளிநாட்டுக்காரர்—வேடிக்கையாக உட்கார்ந்திருக்கின்றார் என்று எண்ணிய எங்களுக்குப் பின்பு தான் தெரிந்தது இவர்தான் மன்னார் பிரதிநிதி திரு. அழகக்கோன் என்று!

அன்று திரு. அழகக்கோன் அவர்களிடம் என்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொண்ட நான்—இறுதிவரை ஒரு தனிவுள்ள தலைவனாக—புனிதமான ஒரு கொள்கையை எழுதுள்ளதிலே குடியிருத்திய இலட்சிய வாதுயாகவே ஏற்றுக்கொண்டேன். என் மன்னார் மாவட்டமே அதே தமிழரசுக் கொள்கையைத் தானே பிடு நடை போடுகின்றது! என்னைப் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களைத் தன் உரிமை வேட்கை உடைய பிழிச்சி தந்து தியாகத்தழும்புடனாக உருவாக்கியிருக்கின்றார். அதனால் பன்னெடுங்காலமாகக் கொண்டு செலுத்திய வேற்றுமைகளையும் விதண்டாவாதங்களையும் களைந்து—இப்பொழுது விரிந்த பெரும் நிலப்பரப்பில் தமிழரசுக் கொடிக்கண்ட தானைத் தலைவன் என்ற தனிப்பெருமை திரு. அழகக்கோன் அவர்களையே சாரும்.

தடுப்புக்காவலில் நாங்கள் 1961ம் ஆண்டு நாங்கள் தடுப்புக்காவலில் பனுகொடையில் வைக்கப்பட்டிருந்த போது அவரது துணிவையும்—தியாகமனப்பான்மையையும் அவ்வப்போது பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் நேரடியாகக் கண்டிருக்கின்றேன். ஒரு சமயம் பாராளுமன்றக் கூட்டத்திற்குப் பொலிஸ் காவலுடன் பதினாறு பிரதிநிதிகளையும் ஆட்சியாளர்கள் அழைத்த நேரத்தில், மக்கள் பிரதிநிதிகளான நாங்கள் பொலிஸ் காவலுடன் பாராளுமன்றக் கூட்டத்திற்குப் போக முடியாது எனத் தீர்மானம் எடுத்த தளபதிகளில் திரு. அழகக்கோன் அவர்களும் முக்கியமானவராவர்.

கே. எஸ். ஏ. கபூர்

அங்கே எங்களைக் காவல் செய்வதற்காக இருந்த பல அதிகாரிகளில் யாராவது எங்களிடம் கடுமையாக நடக்க நினைத்தால் போதும் உடனே போர்க்கொடியெயர்த்தி விடுவார். தன் வெண்கலக் குரலால் போடும் சத்தத்தில் நாங்கள் இருந்த கூட்டங்களே கிடுகிடுத்து விடும். இப்படி எத்தனை எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளை அவரது திறமைக்கும்—துணிவுக்கும் சான்றாகக் கூறலாம். இத்தடுப்புக் காவலில் ஒரு நிமிடத்தைக்கூட அவர் வினாகக் கழித்தது கிடையாது. விடுதலைக் கவிதைகள் புனைவதும், செயல் செய்தும், என்னைப் புத்தகங்களுக்கெதிராகச் சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதிலும் வேண்டிய புடமுக்குரியவராவர்.

எமது மன்னார் தொகுதிக்குத் தெரிந்து பதினேழு ஆண்டுகளாகப் பிரதிநிதியாக இருந்த திரு. அழகக்கோன் அவர்களுக்கு எத்தனையோ வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் அவரது கொள்கைக்கு ஒரு சோதனையாக—அவரின் காலடியைத்தேடி ஓடி வந்திருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம் அப்பட்டங்கனையும்—பதவிகளையும் காறி உமிழ்ந்துவிட்டு—நான் வேண்டுவது இந்நாட்டிலே வாழக்கூடிய முப்பத்தைந்து லட்சம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்குரிய நிரந்தரமான விடுதலை ஒன்றைத்தான்

என்று ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டிய ஒரு கொள்கைக்குள் இரு. அழகக்கோன் அவர்கள், ஒரு சமயம் காலம் சென்ற திரு. பண்டாரநாயகா திரு. அழகக்கோன் அவர்களிடம் என்களது கட்சியில் சேருங்கள் என்று கேட்டாராம். அதற்குத் திரு. அழகக்கோன் அவர்கள் நீர் என்களது தமிழரசில் சேரும். பின்பு நான் உமது கட்சியில் சேருகின்றேன் என்று சொன்னார். அப்போது திரு. பண்டாரநாயகா எதுவுமே பேச முடியாதவராகச் சிரித்து விட்டுப் போய் விட்டாராம். இதைத் திரு. அழகக்கோன் அவர்களே ஒரு சமயம் என்டம் சொன்னார்.

கடைசியாக அவர்கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சி ஈழத் தமிழகத்தின் இளைஞர் அணியால் மறக்கவே முடியாதவையாகும். இளைஞர் பேரவையான ஐம்பது நாள் உண்ணாவிரதத்திட்டத்தின் கீழ், சென்ற திங்கள் 23, 24, 25 தேதிகளில் மன்னாரில் நடைபெற்ற உண்ணாவிரதத்தின் போது—நனது கவின் தையும் பொருட்படுத்தாது அவர் காட்டிய தீவிரமும் செயலும் எம்மால் என்றைக்குமே மறக்க முடியாது. அவரது விட்டின் முன்பகுதியிலேயே உண்ணாவிரதம் நடைபெற்றது. முதல் நாள் உண்ணாவிரதத்தின் போது எங்கள் மத்தியிலே சொற்பொழிவாற்றிய திரு. அழகக்கோன் அவர்கள் தாரையாகக் கண்ணீர் வடித்து—தேம்பித் தேம்பி அழுத நிகழ்ச்சியை எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் எங்களால் மறக்கவே முடியாது அப்போது அங்கிருந்த நாங்களும் அழுது விட்டோம்.

உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்து 48 மணிநேரமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது—இரவு நேரங்களில் தன் தேக நிலையைப்பற்றியும் சிறிது கவலைப்படாது எங்களுடனேயே இருந்தார். நாங்கள் சோவடைந்த போதெல்லாம் எங்களுக்குத் தன் சிபமக்குரலால் உற்சாகமுட்டுவார். அத்தகைய ஒரு தலைவரை தொண்டரை இழந்து தவிக்கும் மன்னார் மக்களுக்கு—தமிழினத்திற்கும் ஆறுதல் கூறி ஈடு செய்ய இந்த உலகில் எந்த சத்தியாலுமே முடியாது.

எனவே தனது அருந்தொண்டால்—தியாக உணர்வால்—இன, மத, வேற்றுமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவராய்—கொள்கைக் கோமாராய்—ஏழைகளின் நண்பராய்—தமிழரசின் தனிப்பெரும் தளபதியாய் வாழ்ந்த திரு. அழகக்கோன் அவர்கள் எம்மிடமிருந்து மறைந்து விட்டாலும்—அவர்காட்டிய லட்சியம் தமிழர் தம் உள்ளங்களிலும்—இல்லங்களிலும் என்றென்றும் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். அவர் எங்களுக்குக் காட்டிய நேரானபாதை எங்களுது உள்ளங்களில் ஆழமாகவேருன்றியிருக்கின்றது. ஆகவே தமிழினம் விடிவுகாண—தன்னாட்சி பெற அவர் தந்த வழி வாழ்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாகும் எனக் கூறி—உலகிப்பரந்துவிரிந்துவரும் ஐந்துகோடி தமிழனின் நம்பிக்கைக்குரிய திரு. அழகக்கோன் அவர்களின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மன்னார் அழகின்றது!

'1903ம் ஆண்டுபங்குனி மாதம் 19ம் திகதி மன்னார் மண்ணில் பிறந்து, தவழ்ந்து, கல்வி பல கற்று வளர்ந்தார். கல்விக்கு பின் பொது நல சேவையே தனது உழைப்பு என்ற நன்னைக்குடன் மன்னார் பட்டின சபையின் தலைவராக 12 ஆண்டுகள் சேவை புரிந்து மன்னார் மாவட்ட மக்களின் தாய் மொழியான தமிழுக்கும், நாட்டிற்கும் குரல் கொடுக்க பாராளுமன்றத்திற்குள் 1956ம் ஆண்டு காலடி எடுத்துவைத்தார்.

அமரர் வி. ஏ. அழகக்கோன் மன்னார் மக்களின் உள்ளங்களில் குடிபுறந்த கோமகன். இவரின் தலையைப்போல் உடலைப்போல் உள்ளமும் எல். எம். என். யேகநாதன் (செயலாளர் இளைஞர் முன்னேற்றப் பேரவை மன்னார்) வெள்ளை, 'சாதி, இரண்டு தொழிய வேறு இல்லை' என்ற ஒளவையார் வாக்குக்கு மெருகு ஊட்டுவது போல் எம்மதமும் என்மதம் என்று இனவேறுபாடற்று சேவை செய்தார் என்பதற்கு சாட்சியாக கடல் அலைபோல்

மோதமுட்டிக்கொண்ட படி அவர் இல்லத்திற்கு சென்று இறுதி அஞ்சலி செலுத்திய மக்கள் கூட்டமே இன்று சாட்சி; இவர் நேர்மையும் சேவையும் தமிழ் இனத்தால் என்றுமே மறக்க முடியாதது. தமிழ் மக்கள் இன்றுள்ள நிலைமையில், இவரின் இழப்பினை ஈடு செய்வோர் யார் என்பதே இன்று மக்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ள கேள்வி. தந்தை செவ்வா அன்று ஒரு நாள் கூறியதுபோல் மன்னார் மக்களை ஆண்டவன் தான் இனி கதாப்பாற்ற வேண்டிய என்பதை மன்னார் மாவட்ட இளைஞர் முன்னேற்றப் பேரவையின் கருத்தாகும்.

தோட்டத்...

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தோட்டச் சுவிகரிப்பினால் வேலை இழந்த எல்லாத் தோட்டச் சேவையாளர்களுக்கும் சேவை காலம் துண்டிக்கப்படாமல் உடனடியாக மீண்டும் வேலை தரப்பட வேண்டும்.

தோட்டச் சேவையாளர்களுக்கு ஆகக் குறைந்த சம்பளம் ரூபா 200/- என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு மொத்தச் சம்பளத்தில் நூற்றுக்கு 10 வீதம் சம்பள உயர்வு தரப்பட வேண்டும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளம்.

மேற்கண்ட ஐந்து அம்சக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து அரசின் உணவு வெட்டிகள் காரணமாக பசியாலும் பட்டினியாலும் அன்றாடம் செத்துக்கொண்டிருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 'பொறுத்தது போதும் பொங்கியெழுந்தோம்' என்று விடுகொண்டெழுந்து கனத்தில் குதிக்கிறார்கள். டிசம்பர் 18ம் திகதி!

டிசம்பர் 18ம் திகதி தொடங்கப்பட்டிருக்கும் வேலை நிறுத்தத்தில் 4 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குதிக்கவுள்ளனர்.

இலங்கைத் தொழிலாளர்களிடம், இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம், இலங்கை தோட்டச் சேவையாளர் சங்கம், விவசாய தோட்டத்துறை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், புதிச் செங்கோய்த் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், மலநாட்டுத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், ஆகிய ஏழு தொழிற் சங்கங்களில் கூட்டுக் கமிட்டியின் ஆணையின்படியே இந்தவேலை நிறுத்தம் நடைபெறவுள்ளது.

அரசுக்கு கொடுத்த காலக் கெடுவுக்குள், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மேற்கண்ட பிரச்சினைகளை தீர்க்க எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை யென்ற காரணத்தால், மேற்படி தொழிற் சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் குதிக்கவுள்ளன.

இந்திய அரசு....

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கை அரசினர்போக்கையும், இந்த பிரச்சினையில் மத்திய அரசு அதிகும் மொளனத்தையும் மன்றம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது.

சமுதாய சிந்தனையாளர் மன்றம் இலங்கைத் தமிழர்களின் கிழக்கண்ட கோரிக்கைகள் நிறைவேற்ற மத்திய அரசைப் பிரச்சினையில் தலையிட்டு எழுக்கமுடிவு காணும் படி கேட்டுக்கொள்கிறது.

1. இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மாநிலங்களில் அரசியல் சட்டநியூக தமிழ் நீதி மொழியாகவேண்டும்.

2. அந்த மாநிலங்களில் அரசாங்கத்துக்கும் வட்டி தீர்வாகங்களுக்கும், அரசாங்க கழகங்களுக்கும், தமிழன் தமிழில் கடிதம் எழுதினால் அவனுக்குப் பதிலும் தமிழில் கிடைக்கவேண்டும்.

3. வடக்கு, கிழக்கு மாநிலங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வகை சுயாட்சி வேண்டும்.

4. அரசியல் அமைப்பில் சிங்களத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கும் அதே இடம் தமிழுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

5. அரசு மதச் சார்பு அற்றதாக இருக்கும் அதே

தமிழ் இளைஞர்களை அடித்துத் துன்புறுத்துவதை நிறுத்துங்கள்!

தமிழ்...

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிமன்றம் நிறுவப்பட்ட பின்னர், பல்வேறு நாடுகளிலும் நடைபெற்றுவரும் தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சிக்கும், அது பெருந்த உதவியாக இருந்துவருவதாகவும் மன்றத்தின் வளர்ச்சியை அதிக உணர்வுடன் உணர்ச்சிபுடவ் கவனித்துவருவதாகவும் அவர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

சனவரியில் யாழ்ப்பாணம் நடைபெறவுள்ள 4வது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை, வெளிநாட்டு மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்கள் - எனவே இது சிறப்பாக அமைய தமிழ் மக்கள் உதவுவார்கள்; போதிய ஒத்துழைப்பு அளிப்பார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்ப்பதாகவும் அவர் இதரி வித்திருக்கிறார்?

அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டு நிர்வாகக் குழுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டே அவர் மேற்கண்ட கருத்துக்களை கூறியிருக்கிறார்.

அட்டோனி...

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) ரேட் நீதிமன்றத்துக்கு அவர்களது ரிமாண்ட் காலத்தை நீடிப்பதற்கு, ஆஜர் செய்த போது-அவ்வழக்கை நடத்திய பொலீசார், அந்த இளைஞர்களின் சார்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர்களிடம் வீரையில் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

"உடுவில் பா. உ. வி. தர்ம விங்கமும் பல தடவைகளில் இந்தப் பிரச்சினையை தேசிய அரசுப் பேரவையின் கவனத்துக்கு கொண்டுவந்ததுடன், சிறையிலுள்ள இளைஞர்கள் தாக்கப்படுவதாக சொல்லப்படுவது பற்றியும் புகார் செய்திருக்கிறார்.

"ஒன்றரை வருடங்களாகியும் விசாரணை முடியவில்லை யென்று பொலீசார் கூறுவது ஆச்சரியத்தை எனக்கு உண்டாக்குகிறது."

நேரத்தில் எல்லாந்தங்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளித்தல் வேண்டும்.

6. சாதியையும் தீண்டாமையையும் ஒழிக்கவேண்டும் என்பது அரசியல் அமைப்பில் இடம்பெற வேண்டும்.

"கிழக்கு வங்க மக்களின் சுயாட்சி உரிமைக்கு நிபாயமான தீர்வு கண்டது மத்திய அரசு.

உண்டாவிவிருந்து இந்திய மக்களை வெளியேற்றுவதை எதிர்த்துக்குரல் கொடுக்கத் தயங்காத மத்திய அரசு.

உலகின், எந்த மூலையிலும் மனிதகுல உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டாலும், அதற்காகப் போராடும் என பறைசாற்றிக் கொள்ளும் மத்திய அரசு.

அண்மையில் இருக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களின் தயரத்திற்கும் பரிந்து வரமறுப்பது ஏன்?

அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதாலா?

-இவ்வாறு அந்த மதச் சார்பு செயலாளர் விடுத்தால் அறிக்கை கூறுகிறது.

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பற்றி - வருங்கால சந்திப்பற்றி-தமிழர்கள் அனைவரும் சித்திக்கத் தொடங்குகிறார்களோ, அன்றே தமிழனுக்கு விடிவு ஏற்படும்.

தமிழினத்தின் அடிப்படை மனித உரிமைகளை அரசு பறிப்பதாக நாம் சுட்டிக்காட்டி குற்றம் சுமத்தும் அதே வேளையில், நம்மை நோக்கி மூன்று விரல்கள் சுட்டிக்காட்டி குற்றம் சுமத்துகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதற்குக் காரணம், தீண்டாமையை நாம் இன்னும் நமது சமுதாயத்தில் இருந்து வேரோடு கெட்டு விடாமல் வாதுதான்! எனவே சாதியையும், தீண்டாமையையும் ஒழித்து, நமது சமுதாயத்தை தாய்மைப்படுத்தவும் நாம் உறுதியெடுப்போம்!"

செல்லத்தம்பு முழுக்கம்

வவுனியா பா. உடு சிம்மக் குரலோன் செல்லத்தம்பு பேசியதாவது:-

"அன்று ஸ்டீவ் எப்படி இனவெறி பிடித்து, சர்வாதிகார வெறிகொண்டு, உலகத்தைக் கட்டியாள விரும்பினதோ - அதைப்போலவே சிங்கள ஆட்சியும் தமிழ் மக்களை அடக்கி, அடிமைப்படுத்தி இலங்கை முழுவதையும் இன்று சிங்கள நாடு ஆக்க முயற்சிக்கிறது. மனித அடிப்படை உரிமை சாசனத்தை மீறி, தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பறித்து வருகிறது.

1948ம் ஆண்டு, பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, மலையக தமிழ் சகோதரர்களின் குடி உரிமை பறிக்கப்பட்ட போது - அன்றே எங்கள் தந்தை செல்வா தீர்க்கதரிசனத் துடன் கூறினார் - இன்று அவர்களுக்கு நாளை நமக்கு" என்று, 25 ஆண்டுகாலத்தில் அது எவ்வளவு பொருள் பொதிந்த கூற்று என்பது உண்மையாகி விட்டது. மொழியுரிமை இழந்தோம்; தமிழ் பிரதேசங்களைத் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றத்தினால் பறிகொடுத்தோம். இன்று புதிய அரசியல் சட்டத்தினால் அடிமையாக்கப்பட்டுள்ளோம்.

"இந்த நிலையை முறியடித்து, தமிழ் ஈழத்தின் சுதந்திரத்தைப் பெறும் பலம் எங்கள் ஒற்றுமையிலேயே முழுக்க முழுக்க தங்கியிருக்கிறது. எங்கள் துணிச்சலிலேயே தங்கியிருக்கிறது. 25 ஆண்டுகளாக வெவ்வேறு முகாம்களில் பிளவுபட்டு நின்ற நாம், இன்று தமிழர் கூட்டணியாக ஒன்று பட்டு விட்டோம்.

"தமிழர்களின் எதிர்காலம் ஈழத்தமிழ் நாட்டிலேயே தங்கியிருக்கிறது; ஈழத்தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே இல்லை. இதை உணர்ந்து சிங்களப் பகுதிகளில், அஞ்சி நடுங்கி ஒடுங்கி வாழும் தமிழர்கள், தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து தலை திரிந்து வாழ முயற்சிக்க வேண்டும்."

சிவா பேச்சு

முன்னாள் உடுப்பிட்டி எம். பியும் தமிழ் காங்கிரஸ் பொதுச்செயலாளருமான திரு. மு. சிவசிதம்பரம் பேசுகையில் கூறியதாவது:-

"உலகிலே சமாதானம் நிலவவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது அடிப்படை உரிமையைப் பெற்று வாழவேண்டும் என்பதையே 1948ம் ஆண்டு டிசம்பர் 10ம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே மனித உரிமை சாசனம் சுவரூபிப்பட்டு உலகமெங்கும் பரவியுரிமை, கல்விபுரிமை குடி

-உடுப்பிட்டி சிவா

யுரிமை ஆகியவை கண்டிப்பாக வழங்கப்படவேண்டும் எனக்கூறும் அச்சாசனத்தில் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருப்பவருக்கு எதிராகப் போராடும் உரிமையும் உண்டு.

இந்த சாசனத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னரே இலங்கையும் ஐக்கிய நாடுகளை சபையிலே அங்கத்துவ நாடாக சேர்ந்துகொண்டது. ஆனால் இன்று நடப்பதென்ன? ஆண்ட பரம்பரை மீண்டும் ஆழ நினைப்பதில் தவறென்ன?" என்று குரலெழுப்பிய காசி ஆனந்தன் எதுவித காரணமுமின்றி கைது செய்து ஒன்றரை வருட காலமாக சிறையில் வைத்திருக்கிறது இலங்கை அரசாங்கம்.

தமிழ்நாட்டு உரிமைகளைப் பெறவதற்காகக் குரல் எழுப்பிய 42 தமிழ் இளைஞர்களை கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

முன்றில் ஒன்று

"பொலீசார் சித்திரவதையின் மூலம் வாக்கு மூலப் பதியும் முன்று நாடுகளுள் இலங்கையும் ஒன்று என அண்மையில் செய்தி வெளியாகியிருந்தது.

மனித உரிமைச் சட்டத்தின்படி ஒருவரைக் கைது செய்யும் போது:-

காரணம் ஏதுவுமின்றி கைது செய்ய முடியாது.

கைது செய்யப்படும் போது காரணம் கூறப்பட வேண்டும்.

கைது செய்யப்பட்டவர் வீராவில் நீதிமன்றத்திற்கு ஆஜர் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஆனால் இங்கே நடப்பது என்ன?

அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஆயுதமேந்தி போர் செய்த கிளர்ச்சிக்காரர்களுக்கு காசு 71ம் ஆண்டு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட அவசர காலச் சட்டத்தை வைத்துக்

கொண்டு குற்றமெதுவும் செய்யாத தமிழ் மாணவர்களை கைது செய்து சித்திரவதை செய்து வருகின்றது அரசாங்கம்.

இதுபற்றி எத்தனை கோ கூட்டங்களில் பேசினால் போதும் - நமது உடுவில் பிரதியும் தேசிய பேரவையில் போதும் போதுமென்ற அளவுக்கு பேசினால் போதும் - ஆனால் எவ்வித பயனும் இல்லை. இனி, இந்தப் பிரச்சினையை, விதிக்கு மக்கள் மத்தியில் கொண்டுவருவதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழியில்லை.

"இந்த இளைஞர்களை ஒவ்வொருவராக கொழும்பினுள்ள 4வது மாடிக் குடிவந்து அடித்து உதைக்கிறார்கள். இந்த வேளையில், சி. ஐ. டி. யிலுள்ள தமிழ் அதிகாரியொருவரை மும்முரமாக இருக்கிறதாக அறிகிறோம். 'தமிழ் வாழ்க' என்று எழுதிய தற்காக சேனாதிபதியாருக்கு அவர் சுழன்று மயங்கி விழுமட்டும் அடித்தாராம் இந்த அதிசயம். இவர்கள் ஒன்றை உணரவேண்டும் - எந்த நாளும் அம்மையாரின் சேலைத் தைப்புக்குள் இவர்கள் இருக்கமுடியாது - 4வது மாடி வாழ்வு நிரந்தரமல்ல - ஒரு காலத்தில் இறங்கி வந்து எங்களுடனேயே வாழ வேண்டியவரும் என்பதை இவர்கள் மறக்கக்கூடாது.

அமிர்தலங்கம், தர்ம விங்கம் என்று எங்கள் சிலரை கற்பனை குற்றங்களுக்குள் சிக்கவைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த முயற்சிகளுக்கு செல்வா இடம் கொடாது வீரத்துடன், சிறைகளில் தியாக ரத்தம் சிந்திவரும் எனது வாழிப் நண்பர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இவர்கள் மீதான வழக்கு விசாரணைக்கு வரும்போது, குமாரகுரியர், துரையப்பா போன்றோரின் குட்டுக்களை நாம் உடைத்துக்காட்டுவோம்.

திருவாளர்கள் ஆனந்த சங்கரி பா. உ. வி. வழக்கறிஞர் குமரகுரு, உடுவில் பா. உ. வி. தர்மவிங்கம், ஈழ வேந்தன், செல்லச்சாமி ஆகியோரும் பேசினர்.

'ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை' உதயம்!

சிதறிக் கிடக்கும் ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை இணைத்து புதிய தோர் அமைப்பினை உருவாக்குவது பற்றிய ஆலோசனைக் கூட்டமொன்று அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்க பணிமனையில் 9.12.73 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை ஈழவேந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இந்தக் கூட்டத்தை திருவாளர்கள் கோவை மகேசன், அருள் மா. இராஜேந்திரன் ஆகியோர் சுட்டியிருந்தனர். புதிய எழுத்தாளர் அமைப்பினை உருவாக்கும் முயற்சிக்கு ஆதரவு தெரிவித்து ஈழத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் எழுத்தாளர்கள் பலரிடமிருந்தும் வந்திருந்த செய்திகள் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

பலமான ஆலோசனைக்குப்பின், 'ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை' என்ற பெயரில் புதிய அமைப்பு அங்குராப்பணம் செய்துவைக்கப்பட்டது.

"ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவைக்கு ஒரு தற்காலிக நிர்வாகக்குழுவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது. தலைவராக திரு. ஈழவேந்தனும், இணைச் செயலாளர்களாக தோவை மகேசன், அருள் மா. இராஜேந்திரன் ஆகியோரும், பொருளாளராக உமா மகேஸ்வரனும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்தத் தற்காலிக செயற்குழு மீண்டும் கூடி, பேரவையின் அமைப்பு விதிகள் செயற்கிட்டும், பேரவை விஸ்தரிப்பு முதலியன பற்றி முடிவு செய்யவிருக்கிறது.

காந்தி நீதிக்கலண்டர் 25 மில்க் வைற் நீல சோப் மேலுறைகளை அனுப்பி 'காந்தி நீதிக்கலண்டர்' ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். மில்க் வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம், த. பெ. எண். 77, - யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கை...

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) வீழ்ச்சி கண்டு கொண்டிருந்தனர்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இலங்கையில் தமிழர்— சிங்களவர் என்ற வேறுபாட்டைப்பெரிதாக்கியது. போர்க்களங்களில், டச்சுக்காரர்கள் உருவாக்கி வைத்த சட்டங்களை இவர்களும் மேற்கொண்டனர். அவர்கள் தமிழர்க்கிடழைத்த கொடுமைகளை இவர்களும் செய்தனர்.

பிரிட்டிஷ் காரர்கள்தான் இலங்கைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்களை அழைத்துச் சென்று அங்கே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வரும் ஆதித் தமிழர்களுடன் சேர்த்தனர். அவர்களே இன்றைய பிரச்சினையின் முதற் காரணமாயினர். அங்கே வாழும் தமிழர்கள் இன்று தங்கள் அடிப்படையிலே இலங்கை இழக்கும் நிலைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டனர்.

எனவே, இன்றைய இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்கை வண்ணமே! இன்றைய இலங்கை அரசு தமிழர்கள் 'வந்தேறிகள்' என்பதற்கு இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைத்தான் நமக்கு முன்னிறுத்தி, தமிழர் அனைவரையுமே 'இன ஒதுக்கல்' செய்ய முற்பட்டுள்ளது. எனவே திட்டவாட்டமாக, எண்ணிக்கையில் குறைந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களை (தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட) காட்டி இலங்கைத் தமிழர் அனைவருக்குமே 'ஒரே குடியேற்ற வண்ணம்' பூசப்பட்டது.

இதனாலேயே பிரிட்டிஷ் வரலாற்றிய்வாளர் திரு. ஹாரி ஹாப்கின்ஸ் (Harry Hopkins) தாம் எழுதிய 'புது உலகம் எழுகிறது' (New World Arises) என்ற நூலில் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்:-

"Ceylon's second community, the Jaffna Tamils, are so called to distinguish them from the Indian Tamil... The Jaffna Tamil have been cotenants of the island with the singhalese for centuries... They claim in fact that, it is they, and not the Singhalese who are the 'original inhabitants of the island'.

"இலங்கையின் இரண்டாவது பெரிய குடிமக்கள் தொகுதியான யாழ்ப்பாணத் தமிழர், இந்தியத் தமிழரினின்ற வேறுபாடுகள். அவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்துவரும் இலங்கையின் உழைக்கும் வர்க்கம் அவர்கள் சிங்களவர் இல்லா என்றும், தாங்களே இலங்கையின் ஆதிமக்கள் என்றும் வாதிடுகின்றனர்."

உள்ளூராட்சி...

(9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) டர்பான விடயத்திற்கு வருகிறேன். இந்தக்கிராம சபையின் தலைவரான திரு. முத்து விங்கத்தை மூன்று குற்றச்சாட்டுகளின் பேரில் தகுதியற்றவராகக் கண்டு அகற்றியுள்ளார்கள்.

"இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரமற்றவை என்பதை இதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் புலனாகும்.

திரு. முத்துவிங்கம் கிராமக்கவுன்சிலின் அதிகாரத்தின்கீழ்தான் கடமையாற்றினார். அறுபது வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒருவரை வேலையில் வைத்திருந்தார் என்பதும் ஒரு குற்றச்சாட்டு. இவரது பதவி நீக்கத்திற்கு அரசியல் தலையீடுகள் காரணம் என்று நம்புகின்றேன். அவர் பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்டதற்கான காரணங்களை அமைச்சர் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

(உள்ளூராட்சி அமைச்சர்) மானியம் மீது பேசியது:

"வத்தே தெமளுண்ட பாண்ணே"

'தோட்டத்தமிழனுக்கு பாண் இல்லை!'

'தேசியம்' பேசுபவரின் இனவெறிக் கூச்சல்!

"வத்தே தெமளுண்ட பாண் நே!"

—காலை நான்கு மணி முதல் முற்பகல் 9 மணி வரை (ஏறத்தாழ 5 மணித்தியாலங்கள்) ஒரு ரூத்தல் பாணுக்காக, கால் கடுக்க 'கியூ'விலே காத்து நின்ற ஒரு பாட்டாளிக்குக் கிடைத்த சன்மானம் இது!

அதாவது: "தோட்டக்காட்டுத் தமிழனுக்குப் பாண் இல்லை!" என்ற சுடு சொல்!

இந்தக் கசப்பான வார்த்தைகளைச் சொன்னவர்:

'கூட்டுறவு' என்ற புனிதப் போர்வையின் கீழ் பண்டகசாலை ஒன்றினை பொறுப்பாக நடாத்தும் ஒரு 'தேசியவாதி'

என்று கேள்விப்படுகிறோம்!

எத்தனை வேதனையான வார்த்தைகள்!

எத்துனை வெறித்தன்மையான சொற்கள்!

கருணை வடிவாம் புத்தரின் காருண்யம் பற்றிப் பேசப்படும் ஒரு நாட்டிலே இப்படிக்கூறலாமா?

சனநாயகமும், சமதர்மமும் கொடிகட்டிப் பறப்பதாகவானளாவப் புகழப்படும் இலங்கை சோஷலிஸ குடியரசுப் பூமியிலே இவ்வாறு பேசலாமா?

சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்ததமிழன், இன்று தனது சாண்வயிற்றை வளர்க்கத் திண்டாடுகிறான்!

கடாரம் வென்ற தமிழன். இன்று கால் ரூத்தல் பாணுக்கு விரட்டியடிக்கப்படுகிறான்!

இமயத்திலே புலிக்கொடி நாட்டிய தமிழன்!

எம். எஸ். செல்லச்சாமி

முன், இன்று புகிற்பதற்கு உணவில்லாது இமயமனின் கோரப்பசிக்கு இரையாகிக்கொண்டிருக்கின்றான்!

இந்நாட்டுக்கு எண்பது சதவிகித அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருவதற்காக, இராப்பகலாக உழைக்கும் ஏழைப் பாட்டாளிக்கு ஏன் இத்தனை இன்னல்?

அவனுக்கு; குடியுரிமை இல்லை! கல்வி உரிமை

இல்லை! மொழி உரிமை இல்லை!

நாட்டின் ஏனைய தொழிலாளிகளைப் போல மாதச் சம்பள உதயம் பெறும் உரிமை இல்லை!

இன்று இவை எல்லாவற்றையும் விட—

சாண் வயிற்றை நிரப்பிட கால் ரூத்தல் பாணை வாங்கிட அவனுக்கு உரிமை இல்லை!

"வத்தே தெமளுண்ட பாண்ணே!" (தோட்டக்காட்டுத் தமிழனுக்குப் பாண் இல்லை) என்று இழித்தும் பழித்தும் மாற்றான் சொல்லுமளவுக்கு, ஏ, மலையகத் தமிழனே! உனக்கு தாழ்வு நிலை வந்தது எப்படி?

(நன்றி: காங்கிரஸ்)

அவர்களே சொல்கிறார்கள்

கள்ளச் சந்தை கூட்டுறவுக் கடைகள்!

'நாட்டின் உணவுப் பொருள் விநியோகத்தில் கள்ளச் சந்தைக்காரர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். கூட்டுறவு கடைகளும் இப்பொழுது கள்ளச் சந்தையாக மாறிவருகின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்கள் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு முன்னேறவில்லை. ஊழல்கள் நிறைந்தவையாகவே அவை மாறிவருகின்றன. நேர்மை கண்ணியம் உள்ளவர்கள் தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்று அதைக்காண முடியாதிருக்கிறது. அரசியல் சார்புடையவர்களே இவைகளை முற்றுக்கையிட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.'

—தேசிய பேரவையில் மாட்டின்.

தமிழரசார் கருத்து

'பெரும்பாலான தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்கள் தமிழரசுக் கட்சியினரே. எனவே அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்பதற்காக அவர்களின் கருத்துக்கள் முழுமையையும் உதாசீனம் செய்ய முடியாது.'

—தேசிய பேரவையில் மாட்டின்.

ஒரு கட்சி ஆதிக்கம்

'கட்சி அமைப்பாளர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் ஒரு சிலர் வடபகுதியிலுள்ள கல்விக்காரியாலயத்துக்கு வந்து அங்குள்ள அதிகாரிகளை 'இப்படிச் செய் அப்படிச் செய்'—என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். உத்தரவுப்படி செய்ய மறுத்தால் 24 மணி நேரத்தில் இடமாற்றம் என்று பயமுறுத்துகிறார்கள். இதனால் அங்குள்ளோர் தமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியாதிருக்கிறது. இவ்வித தீர்ப்பர் நடத்துவோரிடமிருந்து கல்வி

அமைச்சர் அந்த அதிகாரிகளை காப்பாற்ற வேண்டும்.'

—தேசிய பேரவையில் மாட்டின்.

அவருக்கே விளங்கவில்லை!

'பல்கலைக் கழக அனுமதி விடயத்தில் தரப்படுத்தல் முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டதாக பெரிதாக பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தத் தரப்படுத்தல் முறை என்ன என்பதை நான் இன்னமும் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை.'

—தேசிய பேரவையில் மாட்டின்.

தங்கமாலையும் கல்வியமைச்சரும்

'அமைச்சர்கள் பின்கதவால் நுழைந்த பின்னர், மக்களின் கஷ்டங்களை அவர்கள் உணர்வில்லை. கல்வியமைச்சர், இந்த அமைச்சர் பதவியை தனது தகப்பனாரின் பூதல் சொத்து, தயாரின் பூதல் சொத்து என்று நினைத்துள்ளார். இந்தப்பாவக் செயலில் இருந்து அவர் தப்பிவிட முடியாது. கல்வியமைச்சரை இங்கு எல்லோரும் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தாராக இப்படியே பாராட்டிக் கொண்டிருந்தால் நாமும் முடிந்தோம் அமைச்சரும் முடிந்து விடுவார்.'

தகுதியற்றவர்களுக்கு ஆசிரியர் பதவிகள் வழங்கப்பட்டன. கம்பளை சர்க்காரக் கல்லூரியில் ஏழைகள் புக முடியாது—ஆயிரம் ரூபா இல்லாது அக்கல்லூரியில் சேர முடியாது;

கல்வியமைச்சர் சமீபத்தில் கிழக்கு மாகாணத்துக்கு விஜயம் செய்தபோது அங்கு அவருக்கு 45,000 ரூபா பெறுமதியான தங்க மாலையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான ஏற்பாட்டை அப்பகுதி கல்வி அதிகாரியே செய்திருந்தார். தங்கமாலையைப் போடுமாறு பள்ளிக்

மூன்று அமைச்சுக்கள் மீது ஊழல் குற்றம் சுமத்துகிறார் காவலூர் பா.உ. இரத்தினம்

'இங்குள்ள பகுதிகளைப் பொறுத்தளவில், சிங்கள ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களைத் தழுவி இன்றைய ஆட்சி நடைபெறுகிறது; தமிழ் பகுதிகளைப் பொறுத்தளவில்லோ சில தரக்களைத் தழுவி ஆட்சி நடைபெறுகிறது!

'குறிப்பாக மூன்று அமைச்சர்கள்—கல்வியமைச்சர், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு, வர்த்தக அமைச்சர், அஞ்சல் அமைச்சர் களும், அவர்களது அமைச்சுக்களுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைப் புறக்கணித்து—தங்கள் கையாட்களான தரக்களை உற்சாகப்படுத்தி, அவர்கள் மூலம் தமிழ்ப் பகுதியை ஆட்சிபுரிந்து வருகிறார்கள்! இதனால் ஊழல் தகுதியீனம், திறமையின்மை

கூடங்களுக்கு இவர் ஆலோசனை கூறியிருந்தாராம்!

மாவட்ட ரீதியான பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் தெரிவில் அமைச்சர் மீது எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. பல்கலைக்கழக நிர்வாகம், சுயாதீனமாக விடப்பட வேண்டும்.

—கம்பளை பா. உ. டி. எம். ஜெயரத்தினம், (பேரவையில்)

தேவையற்ற தலையீடு

'நெல் அரிசி என்பன கொண்டு செல்வதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டதாலேயே விலைவாசி உயர்ந்துள்ளது. இப்படியான தேவையற்ற நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் தலையிடுவதாலேயே நாட்டில் பெரும் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

—கம்பளை பா. உ. டி. எம். ஜெயரத்தினம், (பேரவையில்)

இலக்கிய...

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) ருர் கணேசலிங்கன், கைவாசபதி இருந்த தினகரன் காலம் பொற்காலம் என்று சொன்னால், அது முழுக்க முழுக்க உண்மை. அதையாரும் மறுக்கக்கூடாது. ஆனால் செந்திரநாதன் 'சமுதேசரிப் பொற்காலம்' என்றால், அது குருட்டுத்தனம்; விஷமத்தனம்!

—இலக்கியச் சித்தன்.

காசி ஆனந்தன் வண்ணை ஆன்ந்தன் சிறையில் இன்று 555-வது நாள்

பெருகிறது—சனநாயகம் கொலை செய்யப்படுகிறது!

'எனக்கு முன் பேசிய அரசாங்க ஆதரவாளரான யாழ்பா. உ. குறிப்பிட்டார்—யாழ்ப்பாண கல்வி அலுவலகத்தில் வைத்து, கல்வி அதிகாரி ஒருவரை கட்சி அமைப்பாளர் ஒருவர் உம்மை 24மணி நேரத்தில் மாற்றுவிப்பேன் என்று கூச்சலிட்டதாக! இப்படித்தான், கட்சி அமைப்பாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் தரக்கள், அரசாங்க அதிகாரிகளை பயமுறுத்தி வருகிறார்கள்.

'இன்றைக்கு, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வாக்கெடுப்பு நடத்துவீர்களானால், நாற்றுக்கு 99.9 வீதமான தமிழ் மக்களும் இந்த மூன்று அமைச்சுக்களுமே ஊழல்களுக்குக் காரணம் என்று தீர்ப்பளிப்பார்கள்—'

—இவ்வாறு தேசிய பேரவையில் பேசிய காவலூர் பா. உ. குறிப்பிட்டார்.

இலக்கிய...

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) ருர் கணேசலிங்கன், கைவாசபதி இருந்த தினகரன் காலம் பொற்காலம் என்று சொன்னால், அது முழுக்க முழுக்க உண்மை. அதையாரும் மறுக்கக்கூடாது. ஆனால் செந்திரநாதன் 'சமுதேசரிப் பொற்காலம்' என்றால், அது குருட்டுத்தனம்; விஷமத்தனம்!

—இலக்கியச் சித்தன்.

காசி ஆனந்தன் வண்ணை ஆன்ந்தன் சிறையில் இன்று 555-வது நாள்

விழாக் காலத்தை முன்னிட்டு

இப்பொழுது காட்சியளிக்கிறது

சென்ட்ரல் (மருதானை) 2, 6, 9, 30

நூறு நாட்களுக்கு மேல் ஓடிய விறு விறுப்பான படம்!

பொய் இசை நிறைந்தது அபிமான நட்சத்திரங்கள்
சிவாஜிகணேசன், ஜெயலலிதா

— நடித்த —

பட்டிக்காடா பட்டணமா

(புதிய கொப்பி)

(பாஸ்கள் ரத்து)

கடைசி வாரம்

கிங்ஸ்லி வெம்பிளி லக்ஷ்மி

(கொழும்பு)

(கண்டி)

(கரவேட்டி)

ஜெமினி,
முத்துராமன்,
சுந்தரராஜன்

ஜெயந்தி, நாகேஷ்,
M. R. R. வாசு,
A. சகுந்தலா

கே பாலச்சந்தரின்

— நடித்த —

இது ஒரு வழக்கமான கதையல்ல
வாழ்க்கையில் அடி எடுத்து வைக்கும்
நால்வரின் குணதிசயங்களை
விமர்சிக்கும் ஒரு கட்டுரை.

முதன் முதலாக
ஒரு திரைப்படமாக வந்திருக்கிறது

புன்னிகை

வேது வெற்றி வாரம்

செல்லமகால் (கொட்டாஞ்சேனை)

ஜெய்சங்கர், சோ,

தேங்காய் சினிவாசன், எம். ஆர். ஆர். வாசு,
பாரதி, என். எம். ராஜம் — நடித்த

இப்பொழுது காட்சியளிக்கிறது

கெயிட்டி

ஜெய்சங்கர், நாகேஷ்,

வி. கே. ராமசாமி, எஸ். வி. சகஸ்ரநாமம்,
வி. எஸ். ராகவன், லட்சுமி, ரமாபிரபா,
காந்திமதி, பார்வதி — நடித்த —

உனக்கும

நவாப்

எனக்கும

நாற்காலி